

αΩ

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΥΠΟΤΡΟΦΩΝ ΚΟΙΝΩΝΕΑΣ ΛΑΡΝΑΚΑΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ Ξ. ΟΜΑΣΣΗ

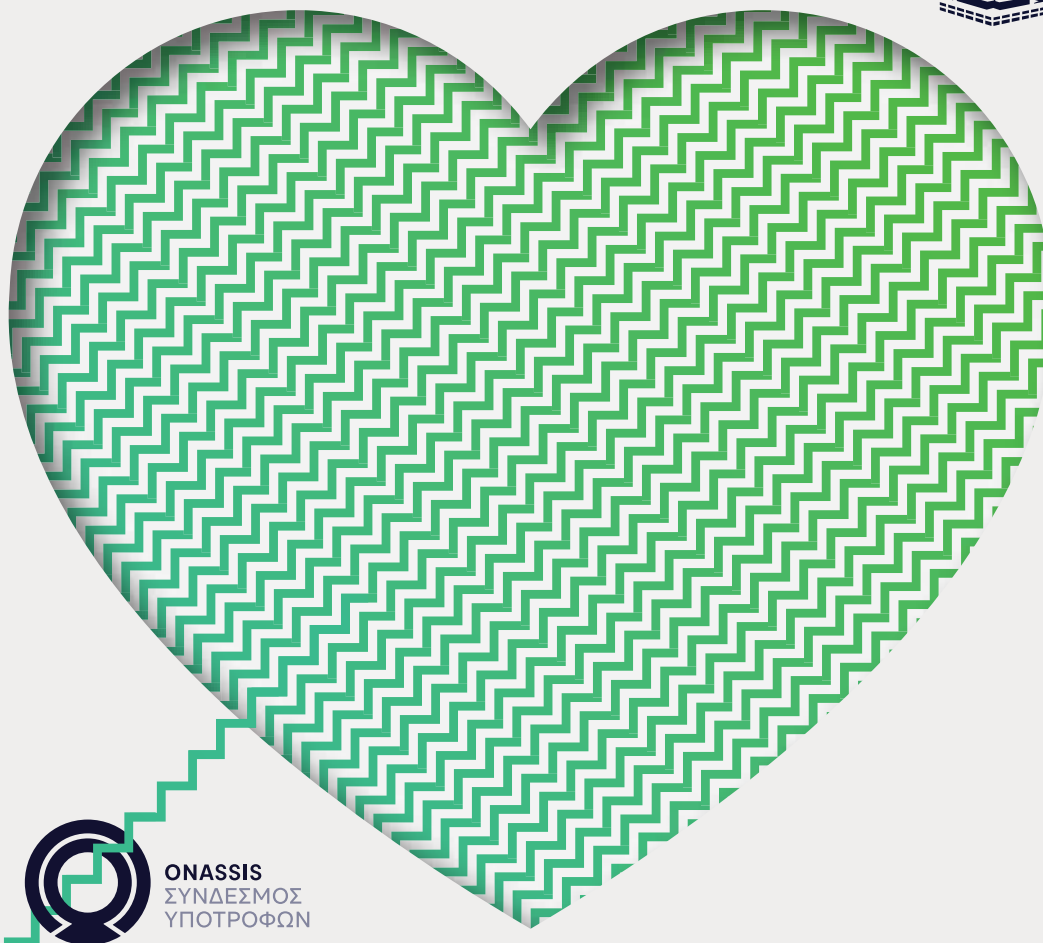
Τέχνης Παλμοί ΙΙΙ

Η τέχνη της ασθένειας. Η ασθένεια της τέχνης.

23.11.16 → 22.01.17

ΩΝΑΣΕΙΟ
ΚΑΡΔΙΟΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΟ
ΚΕΝΤΡΟ

ONASSIS
ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ
ΥΠΟΤΡΟΦΩΝ

Τέχνης Παλμοί III

Η τέχνη της ασθένειας. Η ασθένεια της τέχνης.

23.11.16 → 22.01.17

Ωνάσειο Καρδιοχειρουργικό Κέντρο

Η έκθεση πραγματοποιείται με την υποστήριξη του Κοινοφελούς Ιδρύματος Αλέξανδρος Σ. Ωνάσης και του Ωνασείου Καρδιοχειρουργικού Κέντρου

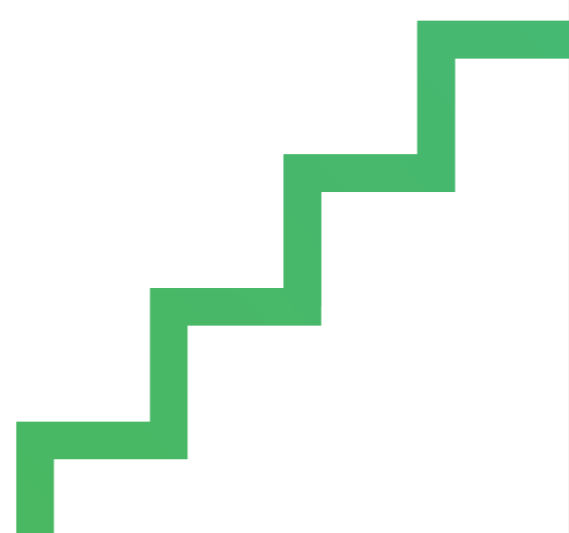

Οργάνωση: Σύνδεσμος Υποτρόφων Ιδρύματος Ωνάση
Επίβλεψη έκθεσης «Τέχνης Παλμοί III»: Χριστίνα Παπαγεωργίου
Η έκθεση «Τέχνης Παλμοί III» βασίζεται σε μια ιδέα/σύλληψη του Γιάννη Ρούσσου («Τέχνης Παλμοί I & II»)

ΓΡΑΦΑΚΟΥ
ΓΩΓΟΥ
ΖΑΦΕΙΡΟΠΟΥΛΟΣ
ΚΑΛΟΓΕΡΙΑΣ
ΚΑΜΠΟΛΗΣ
ΚΟΛΛΥΡΗ
ΚΟΝΤΑΞΑΚΗ
ΚΟΥΒΑΡΑ
ΚΟΥΤΣΟΥΚΕΛΛΗ
ΚΩΣΤΗΣ
ΛΑΚΚΙΩΤΗ
ΛΕΜΗ
ΜΑΥΡΙΔΗΣ
ΜΗΤΡΕΝΤΣΕ
ΜΙΧΑΛΟΥ(ΔΗ)Σ

ΜΟΥΖΑΚΙΤΗ
ΜΠΑΛΩΜΕΝΟΣ
ΜΠΕΛΛΟΥ
ΜΩΝΣΙΟΡ
ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ
ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ
ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΤΟΣ
ΠΑΣΧΟΥ
ΠΕΤΡΟΥ
ΠΟΔΙΑΣ
ΡΙΤΣΑΡΝΤΣ
ΣΒΟΡΩΝΟΥ
ΣΟΥΛΙΩΤΟΥ
ΤΣΙΑΠΑΡΑΣ

29 εικαστικοί υπότροφοι του Ιδρύματος Ωνάση

Χαιρετισμός του προέδρου του Ωνασείου Καρδιοχειρουργικού Κέντρου

5

Το Ωνάσειο Καρδιοχειρουργικό Κέντρο έχει την ιδιαίτερη χαρά να φιλοξενεί την έκθεση των υποτρόφων του Ιδρύματος Ωνάση με τον τίτλο «Τέχνης Παλμοί ΙΙΙ: η Τέχνη της Ασθένειας, η Ασθένεια της Τέχνης». Σκοπός της έκθεσης είναι η δημιουργία ψυχικής ανάτασης στους ασθενείς, συγγενείς, εργαζόμενους και επισκέπτες, μέσω της ευεργετικής και θεραπευτικής παρουσίας της τέχνης. Η τέχνη έχει την ικανότητα να μας ταξιδεύει μακριά από την καθημερινότητα και να μας δίνει την αίσθηση της αθανασίας, καθώς τι άλλο είναι η τέχνη, αν όχι δημιουργία;

Η έκθεση, όμως, είναι σημαντική και για έναν άλλο λόγο. Αναδεικνύει την κοινή ρίζα του Ωνασείου Καρδιοχειρουργικού Κέντρου και των υποτρόφων: το Ίδρυμα Ωνάση. Τα «παιδιά» του Ιδρύματος Ωνάση χτίζουν γέφυρες μεταξύ τους, αλλά και με την ελληνική κοινωνία. Με τον τρόπο αυτό, δίνεται η δυνατότητα να γίνει αντιληπτό απ' όλους το μακρόπνοο έργο που επιτελεί το Ίδρυμα Ωνάση μέσω των δωρεών για κοινωφελή έργα, όπως είναι το Νοσοκομείο μας, για υποτροφίες και για την υποστήριξη των τεχνών.

Η έκθεση είναι αφιερωμένη στον αρχιτέκτονα-μουσειολόγο Γιάννη Ρούσσο, υπότροφο του Ιδρύματος Ωνάση, εμπνευστή και επιμελητή των δύο προηγούμενων εκθέσεων. Ο Ρούσσος προώθησε συστηματικά την ιδέα της εισαγωγής της τέχνης σε χώρους παροχής υπηρεσιών

υγείας, όπως και αντίστροφα, την εισαγωγή δράσεων που είχαν σχέση με την υγεία σε χώρους όπως τα μουσεία.

Το κοινωνικό πλαίσιο διοργάνωσης της έκθεσης «Τέχνης Παλμοί ΙΙΙ» χαρακτηρίζεται από την κρίση. Η έκθεση των υποτρόφων στο Ωνάσειο Καρδιοχειρουργικό Κέντρο στέλνει το μήνυμά της: εδραίωση και ανάπτυξη σχέσεων συνεργασίας προς όφελος της κοινωνίας.

Ευχαριστώ θερμά τους καλλιτέχνες για τη συμμετοχή τους, τον Σύνδεσμο Υποτρόφων, το προσωπικό του Ιδρύματος Ωνάση και του Ωνασείου Καρδιοχειρουργικού Κέντρου που συνέβαλαν στη διοργάνωση.

Ιδιαίτερα ευχαριστώ το Ίδρυμα Ωνάση που πάντα τείνει ευήκοον ους και υποστηρίζει το Νοσοκομείο μας.

Καθηγητής Δημήτρης Νιάκας
Πρόεδρος Διοικητικού Συμβουλίου
Ωνασείου Καρδιοχειρουργικού Κέντρου

Τέχνης Παλμοί ΙΙΙ

ΓΡΑΦΕΙ Η ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ

Για πολλά χρόνια, η τέχνη ήταν στην υπηρεσία της θρησκείας, προσφέροντας παρηγοριά, ελπίδα και θεραπεία. Σήμερα, η ιδέα πως «η τέχνη είναι για την τέχνη» και δεν πρέπει να επιτελεί κάποια λειτουργία, κρατάει σε λανθάνουσα μορφή τη θεραπευτική της δύναμη. Ωστόσο, ένα διαφορετικό πλαίσιο αναφοράς, ένας χώρος έξω από τα μουσεία και τις γκαλερί, καθιστά δυνατές νέες συνδέσεις. Το σημείο κλειδί είναι η προσοχή του θεατή.

Η σύγχρονη επιστήμη σήμερα γνωρίζει πως στην εξέλιξη ενός φαινομένου, π.χ. ενός επιστημονικού πειράματος, έχει σημασία όχι μόνο η θέση του παρατηρητή, αλλά και η πρόθεση, που εξαρχής συμμετέχει στη διαμόρφωση του όλου φαινομένου.

Σε έναν χώρο όπως το νοσοκομείο, περιμένει κανείς τις μέρες να περάσουν και αφήνει στην άκρη τα συνήθη θέματα της ζωής. Είναι τότε που μαθαίνουμε όλοι να εκτιμούμε πράγματα που πριν θεωρούσαμε δεδομένα. Στις δύσκολες καταστάσεις της ζωής, περιμένοντας να επανασυνδεθούμε με τον κόσμο, προσπαθούμε να κρατήσουμε την ομορφιά μέσα μας και επιστρέφουμε στον κόσμο της παιδικής ηλικίας, έναν κόσμο αναπολήσεων και ονείρων· η τέχνη από τη μεριά της ψυχολογίας, ως θεραπεία της ψυχής που βρίσκεται σε συνεχή διάδραση με το σώμα. Στο σημείο αυτό, ίσως αξίζει να θυμηθεί κανείς μερικές παλιές ξεχασμένες σημασίες της θεραπείας. Άλλωστε, οι θεραπευτικές τέχνες του πατέρα της Ιατρικής Ασκληπιού,

οι εγκοιμίσεις, βασίζονταν στη δημιουργική φαντασία και τη θεραπευτική της δύναμη· στη δυνατότητα που έχει κανείς να ονειρεύεται και να ανακαλύπτει ένα κρυμμένο νόημα, που θα του δώσει το σθένος να αντιμετωπίσει την ασθένεια, επιβεβαιώνοντας πως «η ομορφιά είναι στο μάτι του θεατή».

Η έκθεση αυτή είναι αφιερωμένη στον Γιάννη Ρούσο, που έφυγε προώρα από κοντά μας. Αρχιτέκτων-Μουσειολόγος, υπότροφος και ο ίδιος του Ίδρυματος Ωνάση, ήταν ο εμπνευστής αυτής της ιδέας και διοργάνωσε με ιδιαίτερη επιτυχία για πρώτη φορά έκθεση στο ΩΚΚ το 2001 και κατόπιν το 2008.

Ο ίδιος χαρακτηριστικά έγραφε:

«...Το ζήτημα της παρουσίας έργων Τέχνης σε χώρους όπου ο άνθρωπος πάσχει και δοκιμάζεται μας απασχολεί εδώ και αρκετά χρόνια.

Πιστεύουμε ότι εδώ τα έργα Τέχνης μπορούν περισσότερο παρά ποτέ να στηρίξουν τη ζωή, να προσφέρουν ομορφιά και αισθητική απόλαυση, να κάνουν πράξη την παρηγορητική δύναμη της τέχνης και να υπενθυμίσουν αξίες που ίσως ξεχνιούνται στον δύσκολο χώρο του νοσοκομείου...»

Η Χριστίνα Παπαγεωργίου είναι Αρχιτέκτων-Γλύπτρια.

η τέχνη της ασθένειας η ασθένεια της τέχνης

ΓΡΑΦΕΙ Ο ΚΩΣΤΗΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ

Σε όλη τη διάρκεια της ζωής, μικρές και μεγάλες ασθένειες μας ξαφνιάζουν. Στη λέξη ασθένεια αναγνωρίζουμε διαφορετικές παθήσεις, επίκτητες ή όχι, θεραπευόμενες ή όχι, χρόνιες ή εφήμερες. Η ασθένεια θέτει εν αμφιβολία, αλλά και σε κρίση, τις βεβαιότητες, τις ελπίδες και τις αξίες που είχαν χαρακτηρίσει την ύπαρξη ενός ατόμου τον καιρό που ήταν υγιής. Ιδιαίτερα μάλιστα στον τόπο μας, όταν αισθάνεται απροστάτευτος από την ιατρική φροντίδα ή από την πλημμελή φαρμακευτική ή άλλη αγωγή στις περισσότερες δομές υγείας. Αυτό του δημιουργεί μια επιπρόσθετη ανασφάλεια για το αύριο, που έτσι κι αλλιώς δεν τον ενθουσιάζει! Η ασθένεια, που έρχεται πάντα «απρόβλεπτα», θέτει το άτομο μπροστά στα ερωτήματα του πόνου και του θανάτου και κατά προέκταση στο νόημα της ζωής! Ο ασθενής αναγκάζεται να μην είναι, έως ότου θεραπευθεί. Κατά τη διάρκεια της ασθένειας, δημιουργείται ένας καθρέφτης αυτογνωσίας κι επαναπροσδιορισμού για έναν καινούριο δρόμο ζωής. Η τέχνη δίνει φωνή στο άλεκτο, στο απροσδιόριστο, επανεφευρίσκοντας νοήματα για να αναγνωρίσει ο ασθενής, εάν το θέλει, μια άλλη δική του δυνατότητα. Αυτό που σε άλλες χώρες, στο πλαίσιο της νοσοκομειακής πολιτικής εφαρμόζεται, έτσι που ο ασθενής μέσα στην θεραπευτική αγωγή κι αποθεραπεία μέσα στο νοσοκομείο να έχει την δυνατότητα αισθητικής φαντασιακής αναφοράς, ο Γιάννης Ρούσσος το προσπάθησε όχι μόνον μέσα στο νοσοκομείο αλλά και στην Δημοτική Πινακοθήκη του

Πειραιά όπου ήταν διευθυντής, βάζοντας την αιμοδοσία μέσα στην εικαστική έκθεση. Ο υπότιτλος της έκθεσης, στο πλαίσιο της επιμελητικής πρότασης του Γιάννη Ρούσου, ζητάει ένα ιδιαίτερο ψάξιμο – ας παίξουμε λοιπόν δημιουργικά με τις λέξεις και τα νοήματά τους! Είσαι η αρρώστια μου λέγεται και για κάποιον που αγαπάμε ή για κάποιο πάθος μας. Έτσι λοιπόν, υπάρχουν ασθενείς με το χρήμα και την εξουσία, ασθενείς με τον τζόγο και τα ναρκωτικά, «ασθενείς» βέβαια και με ουσιαστικά ζητήματα της ζωής όπως η θεραπεία των ασθενών, φυσικά και «ασθενείς» με την ομορφιά, την τέχνη και τον πολιτισμό – ένας τέτοιος άνθρωπος ήταν ο επιμελητής Γιάννης Ρούσσος.

Η τέχνη της ασθένειας λοιπόν στα χέρια σημαντικών κι αφοσιωμένων γιατρών κάνει μικρά θαύματα, μεγάλα για την καθημερινότητα των ασθενών. Η σχέση μας με τη ζωή που ζούμε, η σχέση μας με την φύση και το κορμί μας είναι αυτές που χρησιμοποιώντας αναζωογονητικά την τέχνη, όσο αυτό είναι εφικτό, μπορεί να βοηθήσει αν όχι να προλάβουμε την ασθένεια, πάντως να ενδυναμώσουμε φαντασιακά την θεραπεία της. Έτσι λοιπόν, τεχνική και φαντασία και ποιότητα σκέψης, για να αντιμετωπίσει με τέχνη την ασθένεια εξατομικευμένα. Το ποια είναι η τέχνη της ζωής και των ασθενειών της που μπορεί να συνομιλήσει η τέχνη με πάθος κι ευαισθησία είναι η ιδιαίτερη σχέση του καθενός και πώς το αντιμετωπίζει.

Ζητούμενο είναι αν μπορούμε να ασκήσουμε αυτή την τέχνη της ζωής τώρα που, στην Ελλάδα τουλάχιστον, χάσαμε τον ύπνο μας, έμεινε όμως η σκέψη σε κοινή πορεία μιας αλληλέγγυας λογικής. Συλλογικό πρόταγμα τέχνης της ζωής, αναγνώριση μιας τέτοιας τέχνης που να χτυπάει την ασθένεια μόλις που πάει να εμφανιστεί, συνομιλία με τη φύση μας και με την αντίληψη της ασθένειας. Αυτή η δυνατότητα χρειάζεται σήμερα που οι αυτοκτονίες έχουν αυξηθεί κατακόρυφα κι οι άνθρωποι βρίσκονται στα όριά τους.

Η ασθένεια της τέχνης είναι για τους αφοσιωμένους και παθιασμένους ερευνητές της ζωής της ομορφιάς της, των αγώνων της για διαμόρφωση του αύριο μέσα από πολιτιστικά δρώμενα αλλά κι ερευνητικά νέα αποτελέσματα στην καταπολέμηση των παλιών ασθενειών. Η τέχνη του να μην γεννηθούν νέες ασθένειες. Η τέχνη του να μην βαφτίζουμε την κοινωνική καταπίεση και φτώχεια με ονόματα ασθενειών. Η τέχνη εκείνη που ξεχωρίζει αυτούς που γεννάνε ασθένεια από αυτούς που το ψάχνουν! Όπως ένας παθιασμένος ασθενής της τέχνης που οραματίζεται έναν κόσμο όπου πάντα κάποιος καλλιτέχνης θα βρίσκεται κάτω από όποιο χαλίκι σηκώσει κι όποια εικόνα δει, για να μπορείς έτσι κι εσύ να την φανταστείς, να την χαρείς για να μοιραστείτε μαζί έναν κόσμο ουσιαστικού πολιτισμού. Η τέχνη της ζωής και πώς να την ζήσουμε, όντας πάντα εν δυνάμει ασθενείς,

έχοντας για ασθένεια την δύναμη που παίρνουμε από τη ζωή. Η ποίηση που βγαίνει στη ζωή και η ζωή που μπαίνει στην ποίηση.

Ο Γιάννης Ρούσσος δούλεψε χρόνια στο Πανεπιστήμιο σαν βοηθός του Βονίτο Ολίνα και μετά σαν μουσειολόγος κι αρχιτέκτονας στην Ιταλία. Με την επιστροφή του στην Ελλάδα, διηύθυνε την Δημοτική Πινακοθήκη Πειραιά, όπου και πραγματοποιούσε μέσα σε δύσκολες αντικειμενικά συνθήκες εκθέσεις που ζητούσαν ιδιαίτερη εμβάθυνση στην σύλληψη και πραγματοποίησή τους. Στα χαρτιά του βρέθηκαν πάρα πολλά τέτοια σχέδια εκθέσεων καλά προετοιμασμένα, ανεκπλήρωτα! Από αυτά που ολοκλήρωσε - στο πλαίσιο του Συνδέσμου των υποτρόφων- ήταν και οι δύο εκθέσεις στο ΩΚΚ. Είχε την εκτίμησή μου τόσο για τις δραστηριότητές του όσο και για το ότι ήταν ένας σπάνιος άνθρωπος, με έντονα δημιουργικά χαρακτηριστικά και με ευγενικά χαρίσματα. Ήταν ένας αυθεντικός άνθρωπος του πολιτισμού.

costis.eu

Γιάννης Ρούσσος: Πολύπλευρη προσφορά στο έργο του Συνδέσμου Υποτρόφων

ΓΡΑΦΕΙ Η ΙΩΑΝΝΑ Ν. ΚΟΝΔΥΛΗ

Ο αρχιτέκτων μουσειολόγος Γιάννης Ρούσσος υπήρξε λαμπρό μέλος του Συνδέσμου Υποτρόφων του Κοινωνικού Ιδρύματος Α.Σ. Ωνάσης. Σπουδαίος επιστήμων, με σταθερή παρουσία και πολύπλευρη προσφορά στα εικαστικά δρώμενα, ειλικρινής φίλος, ακούραστος εθελοντής, υπήρξε κόσμημα του Διοικητικού Συμβουλίου του Συνδέσμου μας.

Σπούδασε Αρχιτεκτονική στο Πανεπιστήμιο της Ρώμης όπου και μετεκπαιδεύτηκε στην Σχολή Εξειδίκευσης για την Μελέτη και Αναστήλωση των Μνημείων, με υποτροφία του Ιδρύματος Ωνάση (1980-1982). Φοίτησε, επίσης, στο μεταπτυχιακό τμήμα σπουδών Μουσειολογίας στην Φιλοσοφική Σχολή του Πανεπιστημίου Jan Evangelista Purkyně της Τσεχίας και στο Iccrom, στο Τμήμα Προστασίας Μνημείων. Για πολλά χρόνια, διετέλεσε διευθυντής της Δημοτικής Πινακοθήκης του Πειραιά. Οι εκθέσεις που επιμελήθηκε χαρακτηρίζονται από την πρωτοπορική σύλληψη, την δημιουργική σύνθεση και την αφεγάρδια στη οργάνωση.

Με τον Σύνδεσμο Υποτρόφων ασχολήθηκε από τα πρώτα χρόνια της συστάσεώς του ως σωματείου. Τον Μάρτιο του 1997, εκλέχθηκε για πρώτη φορά μέλος του Δ.Σ. του Συνδέσμου και επανεξελέγη άλλες πέντε φορές έως το 2009. Η παρουσία του ήταν αδιάλειπτη και πολύτιμη. Κατέθετε στιβαρές θέσεις, υποστήριζε καινοτόμες προ-

τάσεις και πρωτοβουλίες, συνέβαλλε στον διάλογο για δημιουργική σύνθεση διαφορετικών απόψεων. Ιδιαίτερη ήταν η εθελοντική προσφορά του στην επεξεργασία των δεδομένων, στον σχεδιασμό και την έκδοση του πρώτου Λευκώματος με βιογραφικά των υποτρόφων του Ιδρύματος Ωνάση το 1996.

Στο τριμηνιαίο ενημερωτικό δελτίο ΑΩ που εκδίδει ο Σύνδεσμος, σε αγαστή συνεργασία με όλα τα μέλη της συντακτικής επιτροπής, είχε την επιμέλεια του εξωφύλλου, την στήλη των εικαστικών, και συμμετείχε στον συνδυασμό και την τελική εποπτεία κάθε τεύχους. Παρακολουθούσε συστηματικά την καλλιτεχνική πορεία ζωγράφων, γλυπτών και χαρακτών, επισκεπτόταν τις εκθέσεις και τα εργαστήριά τους, αναδείκνυε το καλλιτεχνικό υπόβαθρο και το προσωπικό ύφος κάθε καλλιτέχνη.

Κατά την συμμετοχή του στο Δ.Σ. του Συνδέσμου, επιμελήθηκε τριών εικαστικών εκθέσεων με έργα καλλιτεχνών-υποτρόφων του Ιδρύματος και μελών του Συνδέσμου. Η πρώτη, με τίτλο «Δεσμοί τέχνης», έλαβε χώρα στο Κέντρο Τεχνών του Δήμου Αθηναίων στις 3-18 Φεβρουαρίου 1999, με την συμμετοχή 21 καλλιτεχνών-μελών του Συνδέσμου. Επρόκειτο για μια «εικαστική συγκομιδή» της προσφοράς του Ιδρύματος Ωνάση, όπως ο ίδιος δήλωνε στο ΑΩ.

Οι άλλες δύο εκθέσεις, με τίτλο «Τέχνης Παλμοί Ι & ΙΙ» πραγματοποιήθηκαν στο Ωνάσειο Καρδιοχειρουργικό Κέντρο, όπου για πρώτη φορά συνδύασε τον ευαίσθητο χώρο της υγείας με την γόνιμη αναζήτηση της τέχνης, προσφέροντας σε ασθενείς, εργαζόμενους και επισκέπτες την πρωτόγνωρη διάσταση της ευεργετικής ποιότητας και της υποστηρικτικής αισιοδοξίας. Η πρόταση για έκθεση μέσα σε χώρο ελληνικού δημόσιου νοσοκομείου είχε διατυπωθεί από το 1988. «Η παρουσία έργων τέχνης σε έναν χώρο που δεν είναι μουσειακός-εκθεσιακός, αλλά ταυτίζεται με δοκιμασίες πόνου και αγωνίας, μπορεί», υποστήριζε ο Γιάννης Ρούσσο, «να παίξει ιαματικό ρόλο, στηρίζοντας έτσι τη λειτουργία του νοσοκομείου ως χώρου ζωής και πολιτισμού, όπου μπορούν να συνυπάρχουν τα δύο πολύτιμα αγαθά: η Υγεία και η Τέχνη». Ωστόσο, δυσκολίες και επιφυλάξεις ως προς την χρησιμότητα και την λειτουργία μιας τέτοιας πρωτοβουλίας δεν επέτρεψαν να πραγματοποιηθεί, μέχρι το 2001, οπότε και το ΩΚΚ δέχθηκε να την φιλοξενήσει, και το Κοινωνιφελές Ίδρυμα Αλέξανδρος Σ. Ωνάσης να την στηρίξει ηθικά και υλικά εξ ολοκλήρου.

Η πρώτη έκθεση στο ΩΚΚ, με την συμμετοχή 17 καλλιτεχνών-μελών του Συνδέσμου, διήρκεσε από τις 7 Μαρτίου 2001 έως τις 22 Απριλίου 2001 και γνώρισε πολύ μεγάλη επιτυχία. Κατόπιν αυτού, το παράδειγμα του ΩΚΚ ακολούθησαν και άλλα δημόσια νοσοκομεία στην Ελλάδα. Η δεύτερη, με τίτλο «Τέχνης Παλμοί ΙΙ», εγκαινιάστηκε στις

2 Απριλίου 2008 από τον τότε υπουργό Υγείας. Σε αυτήν, φιλοξενήθηκαν τα έργα 37 καθιερωμένων και νεότερων καλλιτεχνών-μελών του Συνδέσμου: πίνακες ζωγραφικής, σχέδια, γλυπτά, χαρακτηριστικά και φωτογραφίες. Σύνολο έργων με ποικίλα θέματα και τεχνολογίες, χαρακτηρίστηκε από τον Γιάννη Ρούσσο «καλλιτεχνικό εργαστήριο», που δίνει την δυνατότητα στον επισκέπτη να παρακολουθήσει τάσεις της Σύγχρονης Τέχνης, προσεγγίζοντας τις αναζητήσεις των δημιουργών και ανιχνεύοντας τις προσπάθειες τους.

Η παρούσα έκθεση στο ΩΚΚ, με την πάντα γενναιόδωρη στήριξη του Ιδρύματος Ωνάση, αφιερώνεται ως αντίδωρο στην μνήμη του Γιάννη Ρούσσου από τους καλλιτέχνες -παλιά και νέα μέλη του Συνδέσμου- που εκείνος με τόση προσήλωση παρουσίασε την καλλιτεχνική τους δημιουργία. Θερμά συγχαρητήρια και ειλικρινείς ευχαριστίες σε όσους συνέβαλαν στην πραγματοποίηση αυτής της πρωτοβουλίας. Θερμές ευχαριστίες και προς το Διοικητικό Συμβούλιο του Κοινωνιφελούς Ιδρύματος Αλέξανδρος Ωνάσης που αγκάλιασε και αυτή την προσπάθεια του Συνδέσμου μας.

Η Ιωάννα Ν. Κονδύλη είναι Επίκουρη Καθηγήτρια Αστικού Δικαίου στην Νομική Σχολή ΕΚΠΑ, Επίτιμη Πρόεδρος του Συνδέσμου Υποτρόφων Κοινωνιφελούς Ιδρύματος Αλέξανδρος Σ. Ωνάσης

για τον Γιάννη Ρούσσο

ΓΡΑΦΕΙ Η ΚΑΤΙΑ ΣΑΒΡΑΜΗ

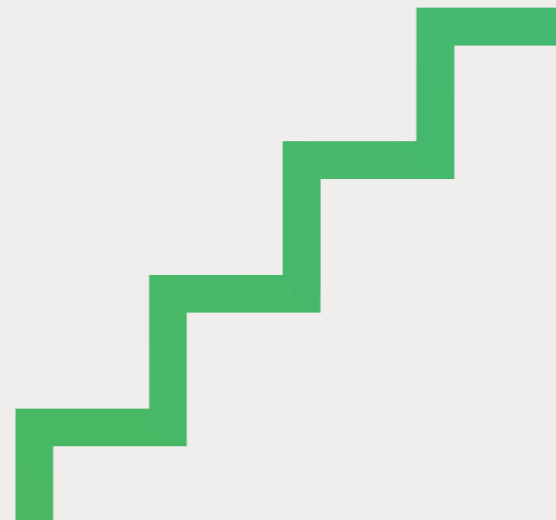
Πριν από μερικούς μήνες, έλαβα μια πρόσκληση από τον Πρόεδρο του Ιδρύματος Ωνάση Αντώνη Παπαδημητρίου, προκειμένου να γράψω ένα σημείωμα για τον Γιάννη Ρούσσο, το οποίο θα συμπεριλαμβανόταν στον κατάλογο της εκδήλωσης που ο Σύνδεσμος Υποτρόφων θα οργάνωνε στην μνήμη του.

Αισθάνομαι τιμή, αλλά συγχρόνως και βαθύτατη θλίψη, να πρέπει να αποδώσω σε λίγες μόνο γραμμές την εκτίμηση, την αγάπη και την νοσταλγία που νοιώθω για την απώλεια ενός άξιου επαγγελματία, συνεργάτη και φίλου. Τι να πρωτοθυμηθώ: τις πρωτοπόρες ιδέες του για την τέχνη, το πάθος με το οποίο τις υλοποιούσε μέσω των εκδηλώσεων που οργάνωνε, την γενναιοδωρία, την ευαισθησία, την απλότητα ή το ιδιαίτερο χιούμορ με το οποίο αντιμετώπιζε τις διάφορες καταστάσεις της ζωής;

Γνωριστήκαμε το 2001, ως μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου του Συνδέσμου Υποτρόφων του Ιδρύματος, και συνεργαστήκαμε για οκτώ χρόνια. Την δυναμική καλλιτεχνική προσωπικότητά του χαρακτήριζε η σοβαρότητα, η ιδιαίτερη υπομονή και η σεμνότητα, αλλά και η σωστή κρίση και ανιδιοτέλεια, όταν επρόκειτο να δώσει την συμβουλή του στους φίλους του. Είμαι τυχερή που με θεωρούσε φίλη του και μοιράστηκε μαζί μου σκέψεις, σχέδια και προβληματισμούς στις ατελείωτες

συζητήσεις μας. Έχουν περάσει τέσσερα χρόνια από την στιγμή που έφυγε από κοντά μας, αλλά όσοι τον γνωρίσαμε νιώθουμε ότι, αν υπήρχαν άνθρωποι σαν τον Γιάννη, ο κόσμος θα ήταν καλύτερος.

Η Κάτια Σαβράμη είναι Χορολόγος, Επίκουρη Καθηγήτρια στο Τμήμα Θεατρικών Σπουδών του Πανεπιστημίου Πατρών.

“Τέχνης Παλμοί – Έκθεση σε νοσοκομείο;” Κείμενα του αείμνηστου Γιάννη Ρούσσου

Αποσπάσματα από κείμενα του Γιάννη Ρούσσου στους καταλόγους των εκθέσεων Τέχνης Παλμοί Ι και Τέχνης Παλμοί ΙΙ:

«Μια κοινωνία που έχει αναπτύξει τις αισθητικές της απαιτήσεις και παράλληλα έχει αποδεχτεί την ευεργετική παρουσία της Τέχνης είναι ανοικτή στο να την εντάξει στην καθημερινότητά της. Οι Εικαστικές τέχνες μπορούν να λειτουργήσουν υποστηρικτικά σ' αυτό το άνοιγμα και να αναπτύξουν την δυναμική τους πέρα από τους συνηθισμένους εκθεσιακούς χώρους, πηγαίνοντας προς τον άνθρωπο στους χώρους ζωής του.

Το ζήτημα της παρουσίας έργων Τέχνης σε χώρους όπου ο άνθρωπος πάσχει και δοκιμάζεται μας απασχολεί εδώ και αρκετά χρόνια.

Πιστεύουμε ότι εδώ τα έργα Τέχνης μπορούν περισσότερο παρά ποτέ να στηρίξουν τη ζωή, να προσφέρουν ομορφιά και αισθητική απόλαυση, να κάνουν πράξη την παρηγορητική δύναμη της τέχνης και να υπενθυμίσουν αξίες που ίσως ξεχνιούνται στον δύσκολο χώρο του νοσοκομείου. Η τέχνη εκδηλώνει ιδιαίτερες ευαισθησίες, αγωνία, αλλά και πάθος γι' αυτό που είναι ζωή και, παρ' όλη την αντιφατικότητα και πολλαπλότητά της, παραμένει ένας δυνατός κρίκος που ενώνει τους ανθρώπους».

ΤΕΧΝΗΣ ΠΑΛΜΟΙ Ι, Μάρτιος 2001

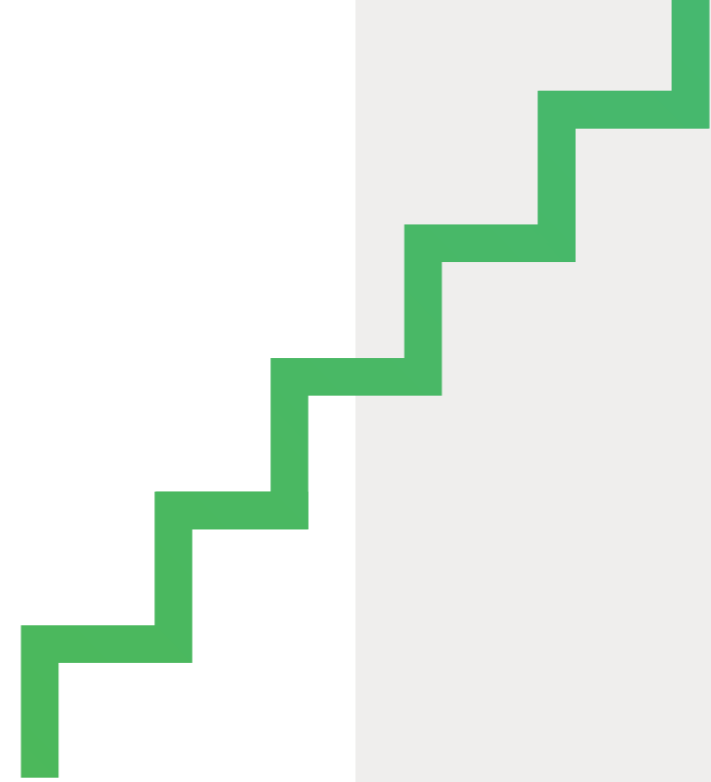
«Σε μια εποχή τεχνολογικής ανάπτυξης και εξέλιξης όπως είναι η σημερινή, η Τέχνη εξακολουθεί να στηρίζει πολιτιστικές αξίες που επικεντρώνονται στον άνθρωπο. Η θεραπευτική της επίδραση έχει αναγνωριστεί ήδη από την αρχαιότητα, και σήμερα μεγάλος αριθμός ερευνών σε νοσοκομεία που έχουν ανοίξει τους χώρους τους στην Τέχνη, σε χώρες όπως είναι η Σουηδία, οι ΗΠΑ, η Αγγλία, η Ιαπωνία, η Γαλλία, δείχνουν πως η παρουσία της σε νοσοκομειακούς χώρους βελτιώνει τόσο την διάθεση των επισκεπτών και του νοσηλευτικού προσωπικού όσο και των ίδιων των ασθενών, βοηθώντας πολλές φορές στην ανάρρωσή τους. Μια κοινωνία που έχει αποδεχθεί την ευεργετική παρουσία της Τέχνης, την δύναμή της και την αμεσότητα των μηνυμάτων της, είναι πρόθυμη να την εντάξει στην καθημερινότητά της.

Η παρουσία έργων τέχνης σε έναν χώρο που δεν είναι μουσειακός-εκθεσιακός, αλλά ταυτίζεται με δοκιμασίες πόνου και αγωνίας, μπορεί να παίξει ιαματικό ρόλο, στηρίζοντας παράλληλα την λειτουργία του νοσοκομείου ως χώρου ζωής και πολιτισμού, όπου μπορούν να συνυπάρχουν τα δυο πολύτιμα αγαθά, η Υγεία και η Τέχνη.

Ευχόμαστε σύντομα να λειτουργήσει ένα πολιτιστικό πρόγραμμα στον χώρο των νοσοκομείων, το οποίο θα

περιλαμβάνει την οργάνωση εκθέσεων και άλλων εκδηλώσεων Τέχνης, καθώς και την πρόσκληση καλλιτεχνών που θα εργαστούν και θα δημιουργήσουν έργα για αυτόν ειδικά τον χώρο».

ΤΕΧΝΗΣ ΠΑΛΜΟΙ ΙΙ, Απρίλιος 2008

Τα έργα

29 εικαστικοί υπότροφοι του Ιδρύματος Ωνάση

Ελένη Γραφάκου

Στα χέρια τους, 1999

Ζωγραφική / Λόδι σε μουσαμά
165 x 138 εκ.

Η Ελένη Γραφάκου είναι αριστούχος της ΑΣΚΤ (εργαστήριο Γ. Ψυχοπαίδη). Είναι διδάκτωρ του Πανεπιστημίου Βαρκελώνης και κάτοχος μεταπτυχιακού και διδακτορικού τίτλου από το ίδιο πανεπιστήμιο, στον τομέα της Διδακτικής της Τέχνης και της Μουσειολογίας. Κατά τη διάρκεια των σπουδών της, έλαβε υποτροφίες από το ελληνικό και το ισπανικό κράτος για μελέτες αξιολόγησης στα εκπαιδευτικά προγράμματα μουσείων σύγχρονης τέχνης, καθώς και από το Υπουργείο Παιδείας της Ινδονησίας για σπουδές Πολιτισμού και Γλώσσας στο Πανεπιστήμιο της Ιάβας. Έλαβε επίσης τετραετή υποτροφία του Ιδρύματος Ωνάση για την εκπόνηση της διδακτορικής της διατριβής. Έκανε παρουσιάσεις στα Διεθνή Συνέδρια Διδακτικής της Τέχνης (Αθήνα, Ιαπωνία, Πορτογαλία, Ισπανία, Βραζιλία, Ινδονησία, Σλοβενία, Αγγλία) και συνεργάστηκε σε εκπαιδευτικά προγράμματα στην Ελλάδα και το εξωτερικό. Συμμετείχε στη συγγραφή εκπαιδευτικού υλικού του Παιδαγωγικού Ινστιτούτου για την επιμόρφωση καθηγητών πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης.

Είναι μέλος του Δικτύου Σχολικής Καινοτομίας, του Εικαστικού Επιμελητηρίου Ελλάδας, της UNESCO και της InSEA. Έχει εικονογραφήσει εξώφυλλα βιβλίων (εκδ. Ιωλκός, εκδ. Παπαζήση). Εργάζεται ως καθηγήτρια εικαστικών στο Κολλέγιο Αθηνών.

elenigrafakou.gr

Ελένη Γώγου

El sueño, 2008

Μεικτή τεχνική σε μουσαμά
100 x 70εκ.

Η Ελένη Γώγου είναι απόφοιτος της Σχολής Καλών Τεχνών στον τομέα της Ζωγραφικής. Το 2008, ολοκλήρωσε το μεταπτυχιακό της στη Σχολή Καλών Τεχνών του Πανεπιστημίου της Μαδρίτης με θέμα: «Σκηνογραφία, σχεδιασμός θεατρικών κοστούμιών και φωτισμός θεατρικής σκηνής» και στη συνέχεια έλαβε υποτροφία από το Ίδρυμα Ωνάση για την εκπόνηση της διδακτορικής της διατριβής.

Κατά τα ακαδημαϊκά έτη 2012-2013, εργάστηκε ως ειδική συνεργάτιδα στη διδακτική ομάδα του καθηγητή Mariano de Blas του Πανεπιστημίου της Μαδρίτης. Έχει παρακολουθήσει διάφορα επιμορφωτικά και βιωματικά σεμινάρια (Μουσείο του Πράδο, Μουσείο Βασίλισσα Σοφία, Aularte) και έχει πάρει μέρος σε αρκετά εργαστήρια (Lacasa Encendida, Matadero Madrid, Ίδρυμα Juan March).

Έχει συμμετάσχει σε πολλές ομαδικές εκθέσεις. Αναφέρονται ενδεικτικά: «Re-Made», Στέγη του Ιδρύματος Ωνάση, «Έλληνες καλλιτέχνες στην Ισπανία», Μαδρίτη, «Τέχνης Παλμοί II», αίθριο του Ωνάσειου Καρδιοχειρουργικού Κέντρου, «Bodies» Hospital de Leon, La Torre Cultural Center Ισπανία, Gallery Zervas. Εργάζεται ως εκπαιδευτικός και σκηνογράφος.

Θεόδωρος Ζαφειρόπουλος

Landscape is not Innocent No 49, 2016

Εκτύπωση UV σε γυαλί
και ακρυλικά σε χαρτόνι
70 x 100 εκ.

Ευγενική παραχώρηση Nitra Gallery

Ο Θεόδωρος Ζαφειρόπουλος γεννήθηκε το 1978. Αποφοίτησε με «Άριστα» από το Τμήμα Εικαστικών και Εφαρμοσμένων Τεχνών της Σχολής Καλών Τεχνών ΑΠΘ (1998-2003). Συμμετείχε στο πρόγραμμα Erasmus με υποτροφία του ΙΚΥ στο Πανεπιστήμιο της Βαρκελώνης (2000-2001). Αποφοίτησε με «Άριστα» από το μεταπτυχιακό Εικαστικών Τεχνών της ΑΣΚΤ (2004-2006). Αποφοίτησε με «Άριστα» και τιμήθηκε με το βραβείο Paula Rhodes Memorial Award από το Μεταπτυχιακό Πρόγραμμα Καλών Τεχνών (MFA) της Σχολής Οπτικών Τεχνών της Νέας Υόρκης, με υποτροφίες από τα ιδρύματα Fulbright, Gerondelis και Αλέξανδρος Ωνάσης (2007-2009). Συμμετείχε στη Σχολή Ζωγραφικής και Γλυπτικής του Skowhegan στο Μέιν των ΗΠΑ (2009). Είναι υποψήφιος διδάκτορας του Τμήματος Αρχιτεκτόνων στο Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας.

Από το 2001 έχει πραγματοποιήσει 8 ατομικές εκθέσεις στην Αθήνα και τη Βουδαπέστη και έχει συμμετάσχει σε περισσότερες από 50 διεθνείς ομαδικές εκθέσεις, προγράμματα φιλοξενίας καλλιτεχνών (residencies) και projects στην Ελλάδα και στο εξωτερικό. Έργα του βρίσκονται σε πολλές δημόσιες και ιδιωτικές συλλογές στην Ελλάδα, την Ελβετία, το Λονδίνο και τις ΗΠΑ. Ζει και εργάζεται στην Αθήνα.

theodoroszafeiropoulos.com

Άγγελος Καλογερίας

Χωρίς τίτλο, 2015

Μολύβι σε χαρτί
50 x 50 εκ.

Ο Άγγελος Καλογερίας είναι εικαστικός καλλιτέχνης με έδρα την Αθήνα. Σπούδασε στη Σχολή Καλών Τεχνών του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων και, με υποτροφία του Ιδρύματος Ωνάση, συνέχισε με μεταπτυχιακές σπουδές στις Καλές Τέχνες στο Κολέγιο Τεχνών και Σχεδιασμού του Τσέλσι του Πανεπιστημίου του Λονδίνου (UAL).

Στο έργο του, κυρίαρχος είναι ο προβληματισμός γύρω από την αφαίρεση σε ζωγραφικό και γλωσσικό επίπεδο. Βασικές επιρροές αποτελούν η ζωγραφική του χρωματικού πεδίου, ο αφηρημένος εξπρεσιονισμός, η εννοιολογική τέχνη και η σύγχρονη ποίηση. Έχει πάρει μέρος σε ομαδικές εκθέσεις στην Ελλάδα και το Ηνωμένο Βασίλειο. Έχει εργαστεί ως καθηγητής εικαστικών στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση.

cargocollective.com/angelkal

Διονύσης Καμπόλης

Χωρίς τίτλο, 2015

Λάδι σε καμβά
100 x 80 εκ.

Ο Διονύσης Καμπόλης είναι πτυχιούχος της Ανωτάτης Σχολής Καλών Τεχνών (Bachelor of Arts in Art, 1991) του Πανεπιστημίου του Λος Άντζελες (UCLA). Το 1994, με υποτροφία του Ιδρύματος Ωνάση, πραγματοποίησε μεταπτυχιακές σπουδές στη Σχολή Καλών Τεχνών του Πανεπιστημίου του Λος Άντζελες (Master of Arts in Art). Ειδικεύτηκε στη Ζωγραφική, το Σχέδιο και τις Σύγχρονες Εικαστικές Τεχνολογίες. Το ακαδημαϊκό έτος 1991-92, εργάστηκε ως βοηθός καθηγητή στο Τμήμα Ζωγραφικής του ίδιου πανεπιστημίου.

Μετά την επιστροφή του στην Ελλάδα, διετέλεσε καθηγητής και διευθυντής του Τμήματος Καλών Τεχνών του Southeastern College στην Αθήνα (1997-98). Από το 2003 έως το 2009, εργάστηκε ως καθηγητής στη σχολή ΑΚΤΟ σε τμήματα ελεύθερου σχεδίου. Από το 2005, εργάζεται ως καθηγητής στα Εκπαιδευτήρια Σ. Αυγουλέα-Λιναρδάτου, στο δημοτικό και το γυμνάσιο, ενώ από το 2006 είναι διευθυντής του Διεθνούς Προγράμματος Πρακτικής Άσκησης του Πανεπιστημίου Yale στην Αθήνα. Από το 2007 έως το 2015, δίδαξε ζωγραφική στα εκπαιδευτικά προγράμματα του Μουσείου Κυκλαδικής Τέχνης. Το 2016 άρχισε να διδάσκει στα εκπαιδευτικά προγράμματα του Πολιτιστικού Ιδρύματος του Ομίλου Πειραιώς. Παράλληλα, από το 1998 έχει ιδρύσει την γκαλερί Artspace. Έχει τιμηθεί με διεθνείς διακρίσεις και βραβεία, ενώ έχει εκθέσει το έργο του σε ατομικές και ομαδικές εκθέσεις, τόσο στην Ελλάδα όσο και στο εξωτερικό.

Μαρία – Άννα Κολλύρη

Ελεγχόμενη σχιζοφρένεια, 2016

Εγκατάσταση (δύο ζωγραφικά σχέδια και ένα γλυπτό) – Μελάνι, μαρκαδόρος, χαρτοπολτός, φύλλα χρυσού, ακρυλικά, ύφασμα

1) σχέδια 30 x 40 εκ. (κάθετο),

40 x 30 εκ. (οριζόντιο)

2) γλυπτό 51 x 32 x 32 εκ.

Η Μαρία-Άννα Κολλύρη είναι απόφοιτος του τμήματος Εικαστικών Τεχνών στον τομέα της Ζωγραφικής της Ανωτάτης Σχολής Καλών Τεχνών της Αθήνας, με βαθμό πτυχίου «Άριστα» και υπεύθυνο καθηγητή τον Π. Χαραλάμπους. Είναι κάτοχος του τίτλου μεταπτυχιακών σπουδών της ΑΣΚΤ «Ψηφιακές Μορφές Τέχνης». Έλαβε υποτροφία από το Ίδρυμα Ωνάση για τον κύκλο των μεταπτυχιακών σπουδών της, καθώς και υποτροφία από το ΙΚΥ για εκπόνηση καλλιτεχνικού έργου στον τομέα της Γλυπτικής, με υπεύθυνο καθηγητή τον Γ. Λάππα.

Έχει εργαστεί σε εργαστήρια δημιουργικής απασχόλησης για παιδιά, στο Μακεδονικό Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης, στο Τελλόγλειο Ίδρυμα Θεσσαλονίκης, σε δήμους και δημοτικά σχολεία ΕΑΕΠ, ενώ έχει παρουσιάσει τη δουλειά της σε πολλές ομαδικές εκθέσεις και φεστιβάλ, όπως: ομαδική έκθεση «Ζωγράφισα το μέλλον μου» από τη συλλογή έργων τέχνης υποτρόφων του ΙΚΥ, εκθεσιακός χώρος του Ιδρύματος της Βουλής, «Trashformation», ΕΜΣΤ, «Τα πράγματα», tafgallery, Reworks Art Festival, Festival miden κ.ά.

Κλημανθία Κονταξάκη

Ιωάννης Ρούσσοις, 2016

Ελαιογραφία
50 x 70 εκ.

Η Κλημανθία Κονταξάκη είναι απόφοιτος του Τμήματος Εικαστικών και Εφαρμοσμένων Τεχνών της Σχολής Καλών Τεχνών του ΑΠΘ με βαθμό «Άριστα» (καθηγητής: Βαγγέλης Δημητριάδης, 1998). Υπότροφος του Ιδρύματος Ωνάση (1999–2000) για τις μεταπτυχιακές της σπουδές στο Kent Institute of Art & Design / Πανεπιστήμιο του Κεντ, Κάντερμπερι, ΗΒ. Είναι απόφοιτος της Νομικής Σχολής του ΕΚΠΑ (2014) και κάτοχος ΜΔΣ του Τμήματος Διεθνών Σπουδών της Νομικής Σχολής του ΕΚΠΑ, με κατεύθυνση το Δημόσιο Διεθνές Δίκαιο (2016).

Εργάστηκε ως ειδική συνεργάτιδα στη διδακτική ομάδα του καθηγητή Κώστα Βαρώτσου, στο πλαίσιο του μαθήματος των Εικαστικών στην Αρχιτεκτονική Σχολή του ΑΠΘ (2000 και 2001). Από το 2013, είναι μέλος της ομάδας τέχνης «Σημείο», η οποία συνεργάζεται με τον εικαστικό ζωγράφο Γ. Ρόρρη.

Έχει πραγματοποιήσει ατομικές και ομαδικές εκθέσεις σε γκαλερί, πνευματικά κέντρα και μουσεία, μεταξύ άλλων στην Τεχνόπολη (Γκάζι), στο Πολιτιστικό Κέντρο «Μελίνα» του Δήμου Αθηναίων, στο Μουσείο Γ. Γουναρόπουλου, στην Πινακοθήκη Βιάννου, στο Υπουργείο Εξωτερικών κ.ά. Έργα της βρίσκονται κυρίως σε ιδιωτικές συλλογές.

Πηνελόπη Κουβαρά

Corde amare, 2016

Μεικτή τεχνική σε καμβά
100 x 100 εκ.

Η Πηνελόπη Κουβαρά είναι εικαστική καλλιτέχνις, video editor και video artist. Ξεκίνησε να σπουδάζει Ιατρική στην Ιατρική Σχολή του Πανεπιστημίου της Παβίας στην Ιταλία, όμως έπειτα από δύο έτη διέκοψε τις σπουδές της, για να σπουδάσει Ζωγραφική στην Ανώτατη Σχολή Καλών Τεχνών της Αθήνας. Αποφοίτησε το 1993. Υπήρξε υπότροφος του Ιδρύματος Ωνάση από το 1989 ως το 1992. Με υποτροφία Erasmus του Ιδρύματος Κρατικών Υποτροφιών, παρακολούθησε τον προπτυχιακό κύκλο σπουδών στις Καλές Τέχνες (BA Hons Fine Art) στο Πολυτεχνείο του Μίντσεξ στο Λονδίνο το 1991.

Έχει παρουσιάσει το έργο της σε ατομικές και ομαδικές εκθέσεις στην Ελλάδα και στο εξωτερικό. Από το 2006 ως το 2013, εργάστηκε σε σχεδιασμό και δημιουργία ντοκιμαντέρ, ως video editor, web researcher, web designer και website administrator. Τον Οκτώβριο του 2015, με τη Μ. Ιγγλέση δημιούργησε το video project «non stop motion animation by people in motion», για παιδιά και έφηβους πρόσφυγες.

penelopekouvara.com

Έλλη Κουτσουκέλλη

Χωρίς τίτλο, 2016

Σινική μελάνη σε χαρτί
88 x 70 εκ.

Η Έλλη Κουτσουκέλλη γεννήθηκε στην Αθήνα το 1984. Σπούδασε Ζωγραφική στην Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης και, με υποτροφία του Ιδρύματος Ωνάση, συνέχισε τις σπουδές της στη Σχολή Καλών Τεχνών του Πανεπιστημίου του Εδιμβούργου (Edinburgh College of Art – University of Edinburgh).

Η δουλειά της έχει τιμηθεί με το βραβείο Andrew Grant και έχει επίσης λάβει τις υποτροφίες Barns Graham και John Kinross από τη Βασιλική Ακαδημία της Σκωτίας για τη δημιουργία καλλιτεχνικού έργου στη Φλωρεντία. Το 2010, ήταν φιλοξενούμενη καλλιτέχνις (artist in residency) στο Σικάγο.

Έχει πραγματοποιήσει δύο ατομικές εκθέσεις, «Τοπία του νου» (Νοέμβριος 2016–Ιανουάριος 2017) και «Διάφανος χρόνος» (Φεβρουάριος–Μάρτιος 2015) στην Αίθουσα Τέχνης Μέδουσα στην Αθήνα, υπό την επιμέλεια της Ελισάβετ Πλέσσα. Έχει πάρει μέρος σε ομαδικές εκθέσεις στην Ελλάδα (Κρατικό Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης, Μακεδονικό Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης, Μέγαρο Μουσικής Αθηνών) και στο εξωτερικό (Σικάγο, Εδιμβούργο, Λίβερπουλ, Λονδίνο). Έργα της ανήκουν στις μόνιμες συλλογές της Βασιλικής Ακαδημίας της Σκωτίας και του Μακεδονικού Μουσείου Σύγχρονης Τέχνης.

medusaartgallery.com/en/category/elli-koutsoukelli

Κωστής

Στη διαδρομή του Ελλάς Εξπρές, 2016

Μαύρο σκοινί, γραμμές τραίνου
και δύο ατμομηχανές
40 x 200 εκ.

Ο Κωστής γεννήθηκε στην Αθήνα το 1950. Σπούδασε στην Αθήνα και στο Παρίσι. Έχει κάνει πάνω από 25 ατομικές εκθέσεις στην Ελλάδα και στο εξωτερικό, σε μουσεία (Μακεδονικό Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης, Θεσσαλονίκη, Espace Electra, Παρίσι, Electropolis, Μιλούζ κ.ά.) και αίθουσες τέχνης. Έχει λάβει μέρος σε περισσότερες από 100 διεθνείς εκθέσεις, όπως και σε πολλά συνέδρια/συμπόσια τέχνης, τεχνολογίας, ποίησης και νέων τεχνολογιών. Έργα του βρίσκονται σε μουσεία και ιδιωτικές συλλογές στην Ελλάδα, τη Γαλλία, την Κύπρο, το Βέλγιο, τη Γερμανία κ.ά.

costis.gr

Έλενα Λακκιώτη

Επήγα, 2013

Ακρυλικό και λάδι σε ξύλο
70 x 100 εκ.

Η Έλενα Λακκιώτη αποφοίτησε από το Τμήμα Μαθηματικών και το Τμήμα Εικαστικών και Εφαρμοσμένων Τεχνών (ΑΠΘ) με «Άριστα» και υποτροφία του ΙΚΥ. Φοίτησε επίσης στο Πανεπιστήμιο Τεχνών της Ουτρέχτης (Erasmus 1996-1997). Με υποτροφία του Ιδρύματος Ωνάση (1999-2000), απέκτησε μεταπτυχιακό στις Καλές Τέχνες (MFA), με διάκριση, από το Πανεπιστήμιο του Ανατολικού Λονδίνου του Ηνωμένου Βασιλείου. Από το συγκεκριμένο πανεπιστήμιο, απέκτησε και το Διδακτορικό Δίπλωμα στις Καλές Τέχνες (Professional Doctorate in Fine Art) το 2007.

Δίδαξε ως επιστημονική συνεργάτις, στη βαθμίδα του λέκτορα, τα μαθήματα Καλλιτεχνική Εκπαίδευση και Δημιουργία Εικαστικών Μορφών, Διδακτική της Εικαστικής Αγωγής και Εικαστική Αγωγή Ι στο Πανεπιστήμιο Αιγαίου (2004-2007), καθώς και στο ΕΚΠΑ (2010-2011). Συμμετείχε σε δύο διεθνή συνέδρια. Παρουσίασε έργα της σε επτά ατομικές και 28 ομαδικές εκθέσεις (Ελλάδα, Ηνωμένο Βασίλειο, Τουρκία).

galleryartprisma.gr/2016/01/21/helena-lakkioti

Εσθήρ Λέμη

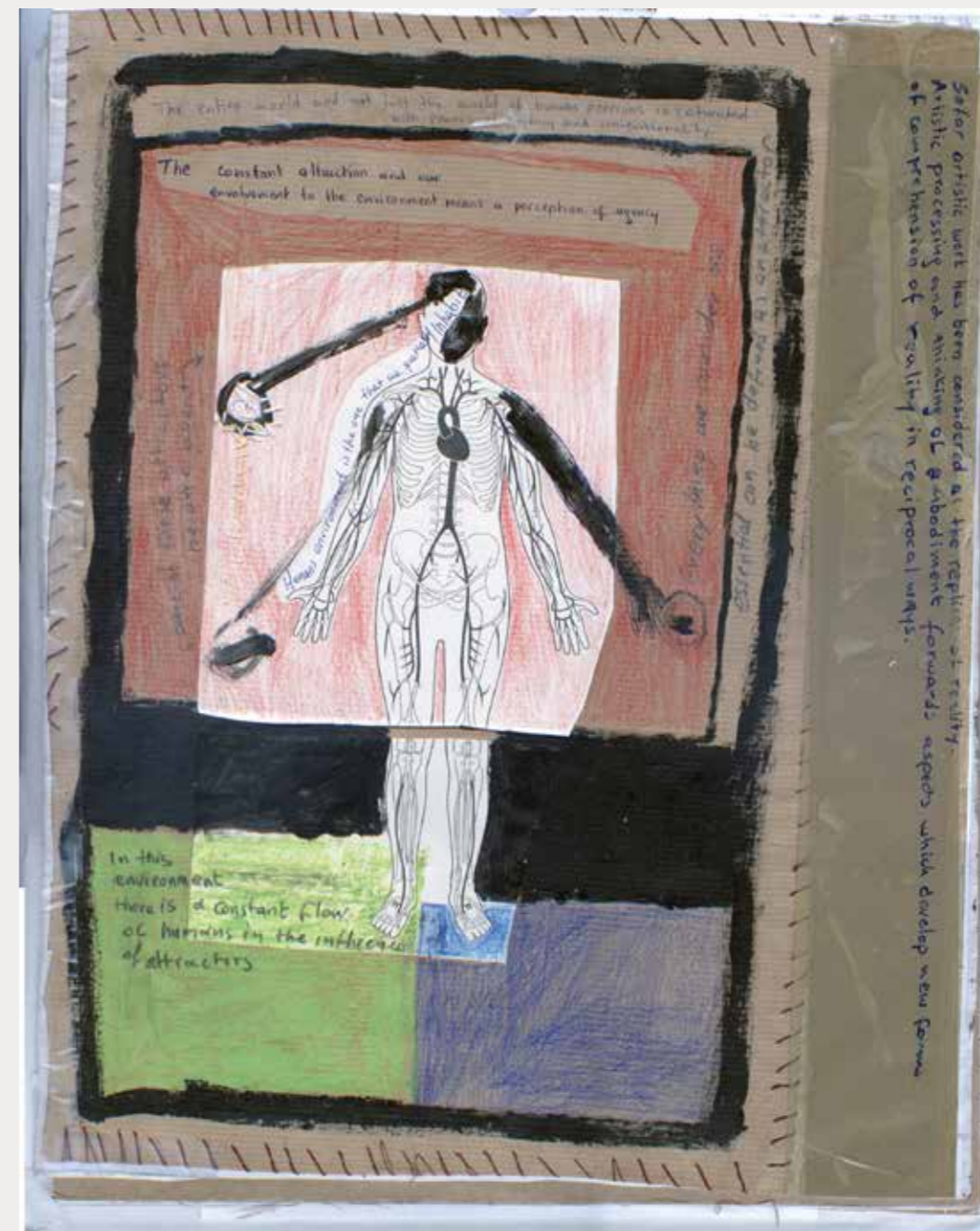
Φυλλοκαρδιακή επάρκεια Freedom Bright in the Flutterings of the Heart, 2016

Έργο σε προθήκη, μεικτή τεχνική
A3

Η Εσθήρ Λέμη σπούδασε Ζωγραφική στα εργαστήρια των Ν. Κεσανλή και Γ. Ψυχοπαίδη στην Ανώτατη Σχολή Καλών Τεχνών της Αθήνας, και Μουσική Σύνθεση με τους Γ. Ιωαννίδη, J. Brettingham-Smith και Germán Toro Pérez στη Μουσική Εταιρεία Αθηνών, το Μουσικό Τμήμα της Σχολής Καλών Τεχνών του Βερολίνου και το τμήμα Ηλεκτροακουστικής Σύνθεσης της Ζυρίχης αντίστοιχα. Υπήρξε υπότροφος του Ιδρύματος Ωνάση για τις μεταπτυχιακές της σπουδές στις Ψηφιακές Μορφές Τέχνης (Master of Arts) στη Σχολή Καλών Τεχνών του Βερολίνου. Είναι κάτοχος διδακτορικού από τη Φιλοσοφική Σχολή Αθηνών, Τμήμα Μουσικών Σπουδών.

Έργα της υπάρχουν στις συλλογές του Ιδρύματος Ωνάση, στο Πανεπιστήμιο Πατρών, στη Θεολογική Σχολή της Χάλκης και στο πάρκο Stone Quarry Hill Art Park της πολιτείας της Νέας Υόρκης. Το 2016 εκδόθηκε το πρώτο της artist-book από τις εκδόσεις Cube Art με τίτλο: «The Tough and the Cute Dancer». Είναι μέλος του Εικαστικού Επιμελητηρίου Ελλάδας και της Ένωσης Ελλήνων Μουσουργών.

esthir.info

Ισαάκ Μαυρίδης

Απουσία, 2016
Εγκατάσταση
90 x 180 x 30 εκ.

Ο Ισαάκ Μαυρίδης γεννήθηκε στη Δράμα το 1965. Σπούδασε Γλυπτική στο Κρατικό Ινστιτούτο Κεραμικής Τέχνης Gaetano Ballardini στη Φαέντσα της Ιταλίας, με υποτροφία του Ιδρύματος Ωνάση (1986–1990). Το ακαδημαϊκό έτος 2002–2003, ήταν υπότροφος του Ιδρύματος για τις σπουδές του στο Τμήμα Θεωρητικών Σπουδών της ΑΣΚΤ.

Το 1990, εκπροσώπησε την Ελλάδα στην Μπιενάλε Νέων Δημιουργών της Μεσογείου στη Μασσαλία. Το έργο της διπλωματικής του εργασίας «Προμηθέας Δεσμώτης» επιλέχθηκε για τη συλλογή του Ινστιτούτου G. Ballardini της Φαέντσα. Έχει τιμηθεί με βραβεία και επαίνους σε πανελλήνιους διαγωνισμούς.

Ασχολήθηκε με την επιμέλεια εντύπων και τη δημιουργία αφισών, ενώ από το 1994 έως το 2009 φιλοτεχνούσε το γλυπτό βραβείο του Φεστιβάλ Ταινιών Μικρού Μήκους Δράμας. Από το 1993, εργάζεται ως εκπαιδευτικός σε σχολεία της πρωτοβάθμιας και της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, ενώ από το 2003 διδάσκει σε ιδιωτικό σχολείο της Αττικής. Έχει συντάξει προγράμματα σπουδών για τον ΟΕΕΚ και το Παιδαγωγικό Ινστιτούτο, και είναι συγγραφέας του βιβλίου «Τεχνολογία Υλικών» για τα ΕΠΑΛ.

Πραγματοποίησε 7 ατομικές εκθέσεις στην Ελλάδα, ενώ συμμετείχε σε περισσότερες από 30 ομαδικές εκθέσεις στην Ελλάδα και το εξωτερικό.

Χριστίνα Μήτρεντσε

**Nike of Samothraki – A Work of Art
on Which the Auctioneer Hammer
Will Never Fall, 2015**

Ζωγραφική – Λάδι σε μουσαμά
165 x 138 εκ.

Η Χριστίνα Μήτρεντσε είναι εικαστικός, εκπαιδευτικός και επιμελήτρια. Με υποτροφία του Ιδρύματος Ωνάση απέκτησε μεταπτυχιακό Καλών Τεχνών (MFA) και PG dip. Καλών Τεχνών από το Καλέγιο Τεχνών και Σχεδιασμού του Τσέλσι του Πανεπιστημίου του Λονδίνου. Είναι κάτοχος μεταπτυχιακού πιστοποιητικού εκπαίδευσης (PGCE) από το Πανεπιστήμιο του Γκρίνουιτς του Λονδίνου, καθώς και πτυχίου Καλών Τεχνών (αριστούχος) της Σχολής Καλών Τεχνών του Αριστοτέλειου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης.

Είναι γνωστή για τη σημαντική συνεισφορά της στην τέχνη του βιβλίου (Book Arts) με το πρότζεκτ «Add To My Library (ATML) – Ροή Βιβλιογραφικών Δεδομένων» μεταξύ της διεθνούς σύγχρονης τέχνης.

Έχει εκθέσει ατομικά σε γκαλερί, μουσεία και δημόσιους χώρους σε διάφορες χώρες, όπως στην γκαλερί DepoDarm της Αθήνας, στο Εβραϊκό Μουσείο της Ελλάδος, στην γκαλερί Nadine Feront στις Βρυξέλλες και στη Βασιλική Ακαδημία του Λονδίνου. Η δουλειά της έχει αποσπάσει σημαντικές κριτικές σε μεγάλες εκδόσεις στον διεθνή και ελληνικό Τύπο. Έργα της βρίσκονται σε ιδιωτικές και δημόσιες συλλογές στην Ευρώπη, το Ηνωμένο Βασίλειο, καθώς και στο Μουσείο Victoria&Albert και τις ΗΠΑ.

christinamitrentse.com
cmitrentseprojects.com

Ιωάννης Μιχαλού(δη)ς

St. George of Darwin, 2016

«Πουκάμισο» εικόνας, πυριτική αερογέλη,
LED και laser
50 x 70 x 10 εκ.

Ο δρ Ιωάννης Μιχαλού(δη)ς έλαβε το διδακτορικό του δίπλωμα στις Οπτικές Τέχνες από το Πανεπιστήμιο της Σορβόνης (Paris I) με υποτροφία του Ιδρύματος Ωνάση. Από το 2001 ως το 2003, εκπόνησε μεταδιδακτορική έρευνα στην Τέχνη & Επιστήμη στο MIT, με το διαστημικής τεχνολογίας νανοϊλικό πυριτική αερογέλη, το οποίο και εισήγαγε πρώτος παγκόσμια στον χώρο της τέχνης και του design.

Το 2006, με την επιμέλεια της Κατερίνας Κοσκινά, πραγματοποίησε ατομική έκθεση στο Μουσείο Κυκλαδικής Τέχνης στην Αθήνα. Το 2007 βραβεύτηκε με τον Χρυσό Φάρο στην 24η Μπιενάλε Τεχνών Μεσογείου στην Αλεξάνδρεια της Αιγύπτου.

Διδάσκει και είναι συντονιστής του μεταπτυχιακού προγράμματος Οπτικών Τεχνών στο Πανεπιστήμιο Charles Darwin της Αυστραλίας. Έργα του βρίσκονται σε διεθνείς ιδιωτικές και δημόσιες συλλογές. Δυο από τα έργα του επιλέχθηκαν από το Πανεπιστήμιο Carnegie Mellon και, στο πλαίσιο του The Moon Arts Project, θα εκτοξευτούν στη Σελήνη στα τέλη του 2017.

michalous.com

Ελένη Μουζακίτη

Light-ness #1, 2014

Εκτύπωση σε αρχειακό χαρτί (αντίτυπο 1/5)
50 x 50 εκ.

Η Ελένη Μουζακίτη είναι εικαστική καλλιτέχνης, εισηγήτρια σεμιναρίων και επιμελήτρια εκθέσεων και εκδόσεων. Υπήρξε υπότροφος του DAAD, του ΙΚΥ και του Ιδρύματος Ωνάση. Είναι κάτοχος μεταπτυχιακού τίτλου σπουδών (ΜΑ) στον τομέα της Εικόνας και Επικοινωνίας από το Κολέγιο Γκόλντσμινθ του Πανεπιστημίου του Λονδίνου, καθώς και διδακτορικού (PhD) στον τομέα Τεχνών και Ανθρωπιστικών Επιστημών, με ειδίκευση στη Φωτογραφία ως Καλλιτεχνική Πρακτική, από τη Σχολή Τέχνης, Σχεδιασμού και Τεχνολογίας του Πανεπιστημίου του Ντέρμπι.

Έχει εκθέσει εκτενώς το έργο της σε ατομικές και ομαδικές εκθέσεις στην Ελλάδα και το εξωτερικό, ενώ έργα της φιλοξενούνται σε μουσεία και ιδιωτικές συλλογές, όπως το Μουσείο Τέχνης του Πόρτλαντ στο Όρεγκον των ΗΠΑ, το Κρατικό Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης, το Μουσείο Φωτογραφίας της Θεσσαλονίκης, η συλλογή ACGArtCollection. Τα έργα της έχουν παρουσιαστεί σε πολλές εκδόσεις του περιοδικού Τύπου, καθώς και σε μονογραφίες και καταλόγους.

elenimouzakiti.com

Πάνος Μπαλωμένος

Ο Γιόουνι και η Ρίττα μαζί με την Τσεζάρια Εβόρα στο Έεσπο, 2012

Υδατογραφία και μολύβι σε χαρτί
40,6 x 50,8 εκ.

Ο Πάνος Μπαλωμένος γεννήθηκε το 1976 στην Αθήνα. Ζει και εργάζεται στο Ελσίνκι της Φινλανδίας.

Έχει λάβει πτυχίο (BFA) στη Ζωγραφική από την Ακαδημία Καλών Τεχνών του Μιλάνου (Accademia di Belle Arti di Brera), πτυχίο (BFA) στη Γλυπτική από την Κρατική Σχολή Καλών Τεχνών της Φρανκφούρτης (Städelschule), και μεταπτυχιακό τίτλο σπουδών (MFA) από την Ακαδημία Καλών Τεχνών του Ελσίνκι (Kuvataideakatemia).

Έχει παρουσιάσει το έργο του σε ατομικές και ομαδικές εκθέσεις σε διάφορες γκαλερί, μουσεία και πολιτιστικά ιδρύματα, μεταξύ των οποίων το Μουσείο Wäinö Aaltonen στο Τούρκου της Φινλανδίας (2005), το Platform Garanti στην Κωνσταντινούπολη (2006), στο Vienna International Apartment στις Βρυξέλλες (2007 και 2010), στο Instituto Camões στη Λισαβόνα (2008), στο Μουσείο Baluarte Dela Candelaria στην Κάντιθ της Ισπανίας (2008), στο Μουσείο Ντιζάιν του Ελσίνκι (2011), στο Κέντρο Σύγχρονης Τέχνης Θεσσαλονίκης (2015), στην ArtAthina (2014-2016) και στο Ίδρυμα Πέτρου και Μαρίκας Κυδωνιέως στην Άνδρο (2016).

panosbalomenos.com

Ράνια Μπέλλου

Χωρίς τίτλο (No 18) από τη σειρά «Memory for Forgetfulness», **2012**

Μολύβι σε χαρτί Κοζο, κείμενο της δημιουργού
60 x 95 εκ.

Με την ευγενική παραχώρηση
των Kalfayan Galleries, Αθήνα – Θεσσαλονίκη

Η Ράνια Μπέλλου ζει και εργάζεται στο Λονδίνο και την Αθήνα. Έχει σπουδάσει στο Κολέγιο Τέχνης και Σχεδιασμού του Central Saint Martins του Λονδίνου και στη Σχολή Καλών Τεχνών του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης.

Ενδεικτικά αναφέρονται οι πιο πρόσφατες ατομικές της εκθέσεις στην Tagour Grahe Gallery της Νέας Υόρκης (2015), στο Πεδίο Δράσης Κόδρα στη Θεσσαλονίκη, στην Γκαλερί Kalfayan στην Αθήνα (2014) και στο Europe House του Λονδίνου (2012). Αντίστοιχα, οι πιο πρόσφατες ομαδικές της συμμετοχές περιλαμβάνουν εκθέσεις και παρουσιάσεις διεθνούς βεληγεκούς όπως: MMOMA Μόσχα, Art Curial Paris 2016, Miami Art Basel (Film selection), Can Gallery (2015), Κέντρο Σύγχρονης Τέχνης, Θεσσαλονίκη (2014), ΕΜΣΤ, Αθήνα (2013), 3η Μπιενάλε Νέων Καλλιτεχνών Μόσχας (2012), Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης Ex-Teresa, Μεξικό, Εθνική Σχολή Τεχνών, Μεξικό (2011), 2η Μπιενάλε Νέων Καλλιτεχνών Μόσχας, LUCCA Digital PHOTO Fest, Λούκα, Σκυρώνειο Μουσείο «Πολυχρονόπουλος» (2010).

Η Ράνια Μπέλλου εκπροσωπείται από τις Kalfayan Galleries, Αθήνα–Θεσσαλονίκη.

raniabellou.com

Εντύτα Μώνσιορ

Τραίνο 7505 (από τη σειρά
Αποσφραγισμένο Όνειρο), **2009**
Di-bondprint
100 x 70 εκ.

Η δρ Εντύτα Μώνσιορ (Edyta Mąsior) είναι εικαστική καλλιτέχνις και εργάζεται ως ακαδημαϊκή εκπαιδευτικός στην Ακαδημία Καλών Τεχνών της Κρακοβίας στην Πολωνία. Ασχολείται με παραδοσιακά και νέα μέσα στις εικαστικές τέχνες. Διερευνά τη σχέση της τέχνης και της τεχνολογίας μέσα από διαδραστικά έργα. Συνδέει την καλλιτεχνική δραστηριότητά της με το ακαδημαϊκό λειτουργήμα στην εκπαίδευση και την έρευνα.

Σπούδασε στην Πολωνία και στο εξωτερικό, και έχει λάβει υποτροφίες του Ιδρύματος Ωνάση, του ΙΚΥ, του προγράμματος Erasmus/Socrates, καθώς και υποτροφίες πολωνικών πανεπιστημίων. Εκπόνησε τη διδακτορική της διατριβή στα Intermedia στην Ακαδημία Καλών Τεχνών της Κρακοβίας. Το 2010, αποφοίτησε από το Πρόγραμμα Μεταπτυχιακών Σπουδών «Ψηφιακές Μορφές Τέχνης» της Ανωτάτης Σχολής Καλών Τεχνών της Αθήνας.

Έχει πραγματοποιήσει πολλές ομαδικές και ατομικές εκθέσεις και έχει συμμετάσχει με το έργο της σε φεστιβάλ στη χώρα καταγωγής της και στο εξωτερικό.

edytamasiior.com

Χριστίνα Παπαγεωργίου

**Η πρώτη μέρα που αισθάνομαι
καλά ξανά, 2016**

Πέτρα

Διαστάσεις μεταβλητές

Η Χριστίνα Παπαγεωργίου σπούδασε Αρχιτεκτονική στο Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης, Παραστατικές Τέχνες στο King's College και τη Βασιλική Ακαδημία Δραματικών Τεχνών του Λονδίνου (RADA), και Γλυπτική στην Ανώτατη Σχολή Καλών Τεχνών Αθήνας. Κατά τη διάρκεια των σπουδών της, τιμήθηκε με τις υποτροφίες του ΙΚΥ, του ΙΑΕΣΤΕ και του Ιδρύματος Ωνάση.

Δραστηριοποιείται καλλιτεχνικά στην Ελλάδα και στο εξωτερικό, με σταθερή παρουσία στις παραστατικές τέχνες και τη γλυπτική, και συμμετέχει με ανακοινώσεις σε παγκόσμια και διεθνή επιστημονικά συνέδρια φιλοσοφίας της τέχνης και αισθητικής. Εργάστηκε ως εμπειρογνώμονας σε θέματα πολιτισμού και μέσω μαζικής ενημέρωσης στην Πρεσβεία της Πολωνικής Δημοκρατίας στην Αθήνα (2009-2011) και τιμήθηκε με αναμνηστικό δίπλωμα από τον υπουργό Πολιτισμού της Πολωνίας για τη συνεισφορά της στην επιμέλεια των εορταστικών εκδηλώσεων που πραγματοποιήθηκαν στην Αθήνα με αφορμή το Διεθνές Έτος Chopin (2010).

Το 2013, το έργο της με τίτλο «ομφαλός» εγκαινιάστηκε σε δημόσιο χώρο, στο πάρκο Łazienki του Μουσείου Łazienki της Βαρσοβίας, και η καλλιτέχνης βραβεύτηκε με τιμητικό μετάλλιο. Έργα της υπάρχουν σε ιδιωτικές και δημόσιες συλλογές στην Ελλάδα και το εξωτερικό.

4art.com/profile/ChristinaPapageorgiou

Παρασκευή Παπαδημητρίου

Transmutation Is the Guardian Way, 2016

Οξυγραφία σε τσίγκο και μεικτές τεχνικές
20 x 30 εκ.

Η Παρασκευή Παπαδημητρίου γεννήθηκε στην Αθήνα το 1979. Σπούδασε Ζωγραφική στην ΑΣΚΤΑ με καθηγητές τον Δημήτρη Μυταρά και τον Χρόνη Μπότσογλου, από όπου αποφοίτησε με «Άριστα» το 2005. Με υποτροφία του Ιδρύματος Ωνάση, συνέχισε με μεταπτυχιακές σπουδές και έλαβε master's από το Κολέγιο Τέχνης και Σχεδιασμού της Μασαχουσέτης στη Βοστώνη των Ηνωμένων Πολιτειών το 2008.

Έργα της έχουν παρουσιαστεί σε ατομικές και ομαδικές εκθέσεις στις Ηνωμένες Πολιτείες, την Ελλάδα και άλλες χώρες του εξωτερικού. Έχει λάβει μέρος σε φουάρ όπως η Art-Athina. Διετέλεσε γραμματέας της Ένωσης Ελλήνων Χαρακτών και συνδιοργάνωσε το Athens Print Fest, που πραγματοποιήθηκε στην Ελλάδα το 2012. Τον Δεκέμβριο του 2016, πρόκειται να πάρει μέρος στη διοργάνωση Art Thessaloniki.

behance.net/viviparadi4591

Λάμπρος Παπανικολάτος

Χωρίς τίτλο, από τη σειρά «IN ABSENTIA»,
1998-2003

Ψηφιακή εκτύπωση σε αρχειακό χαρτί
επικολλημένη σε αλουμίνιο
50 x 50 εκ.

Ο Λάμπρος Παπανικολάτος σπούδασε Επικοινωνία Μάρκετινγκ, Διαφήμιση & Πολυμέσα στην Ελλάδα και την Ολλανδία. Πραγματοποίησε μεταπτυχιακές σπουδές στη Φωτογραφία στο Πανεπιστήμιο του Καρόλου στην Πράγα (Ακαδημία Παραστατικών Τεχνών / FAMU). Παράλληλα, απέκτησε εμπειρία στην οργάνωση παραγωγής και τον συντονισμό καλλιτεχνικών δρώμενων, μέσω επιτυχημένων συνεργασιών με διεθνή φωτογραφικά φεστιβάλ και πολιτιστικούς οργανισμούς (FotoFest του Χιούστον, Φεστιβάλ του Φωτός, Ευρωπαϊκός Μήνας Φωτογραφίας).

Έχει εξειδικευτεί στον τομέα του σχεδιασμού επικοινωνιακής στρατηγικής και οπτικοακουστικής τεκμηρίωσης, ενώ έχει εργαστεί ως επιστημονικός σύμβουλος σε ανεξάρτητους μη κερδοσκοπικούς οργανισμούς. Υπήρξε υπότροφος του Ιδρύματος Κρατικών Υποτροφιών, του Ιδρύματος Ωνάση και του Ιδρύματος Fulbright.

Από το 2000, έχει αναπτύξει έντονη καλλιτεχνική και εκπαιδευτική δραστηριότητα στη φωτογραφία, τόσο στην Ελλάδα όσο και στο εξωτερικό. Έργα του εκτίθενται στη μόνιμη συλλογή του Μουσείου Καλών Τεχνών στο Χιούστον των ΗΠΑ, καθώς και σε άλλες ιδιωτικές συλλογές στην Ελλάδα και το εξωτερικό. Τα τελευταία χρόνια ασχολείται με την επιμέλεια φωτογραφικών εκδόσεων και εκθέσεων.

papanikolatos.com

Ηώ Πάσχου

Το ταξίδι (από την ταινία Νοτιάς του Τάσου Μπουλμέτη), **2016**
Φωτογραφία, ψηφιακή εκτύπωση
σε αλουμίνιο
100 x 70 εκ.

Η Ηώ Πάσχου είναι φωτογράφος. Από το 2009 εργάζεται ως επιστημονική συνεργάτιδα στο Τμήμα Φωτογραφίας και Οπτικοακουστικών του ΤΕΙ Αθηνών, ενώ το διάστημα 2007-2010 δίδαξε Φωτογραφία ως λέκτορας στο Τμήμα Πλαστικών Τεχνών και Επιστημών της Τέχνης του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων. Έλαβε το διδακτορικό της δίπλωμα από το Πανεπιστήμιο της Σορβόνης (Paris I-Σορβόνη, Ινστιτούτο Τέχνης και Αρχαιολογίας) με τίτλο «Προς μία αρχαιολογία των εικόνων: Η σχέση του ανθρώπου με τα μνημεία μέσα από τη φωτογραφία στην Ελλάδα από τον 19ο έως τον 20ό αιώνα». Είναι κάτοχος μεταπτυχιακού τίτλου σπουδών (DEA) από το ίδιο πανεπιστήμιο, με αντικείμενο μελέτης την αισθητική της φωτογραφίας, το οποίο παρακολούθησε με υποτροφία του Ιδρύματος Ωνάση.

Έχει συμμετάσχει σε διεθνή συνέδρια, όπως στο Maison de l'Orient (Λιόν), στο Maison Méditerranéenne des Sciences de l'Homme (Πανεπιστήμιο της Αιξ-αν-Προβάνς) και στο Εθνικό Ινστιτούτο Ιστορίας της Τέχνης (Παρίσι). Έχει πραγματοποιήσει ατομικές εκθέσεις φωτογραφίας στην Ελλάδα και στο εξωτερικό (Γαλλία, Λουξεμβούργο, Ιταλία, Βέλγιο), ενώ έργα της έχουν παρουσιαστεί σε αρκετές ομαδικές εκθέσεις (Κέντρο Φωτογραφίας της Ιλ-ντε-Φρανς, Διεθνής Εστία Τεχνών στο Παρίσι, Μουσείο Μπενάκη, Σπίτι της Κύπρου κ.ά.).

io-paschou.com

Λία Πέτρου

With, 2014

Σχέδιο σε χαρτί
50 x 50 x 13 εκ.

Η Λία Πέτρου σπούδασε Καλές Τέχνες στο Κολέγιο Τέχνης και Σχεδιασμού του Τσέτσι (προπαρασκευαστικό έτος), στο Κολέγιο Καλών Τεχνών Central Saint Martin's (BA Καλών Τεχνών) και στο Βασιλικό Κολέγιο Καλών Τεχνών του Λονδίνου (MA Γλυπτικής). Έχει συμμετάσχει στο ερευνητικό πρόγραμμα του κέντρου τέχνης CCA Kitakyushu (Ιαπωνία) και σε προγράμματα φιλοξενίας καλλιτεχνών (residencies), όπως στο Galichnik (Σκόπια), στη Διεθνή Εστία Τεχνών (Παρίσι), στο artAmari (Ρέθυμνο) και στον Πύργο Λεωνιδίου.

Έχει λάβει υποτροφίες και χορηγίες από το Ίδρυμα Ωνάση, το Ίδρυμα Σταύρος Νιάρχος, το Βασιλικό Κολέγιο Καλών Τεχνών, το CCA Kitakyushu και μια δωρεά εργαστηριακού χώρου από τον οργανισμό ACAVA. Έχει κερδίσει το βραβείο του διαγωνισμού ζωγραφικής Passwort 3 του Zeicheninstitut στο Κάσελ Γερμανίας και το 2ο έπαθλο του Ιδρύματος Γιάννη και Ζωής Σπυροπούλου.

Το έργο της αφορά ερμηνείες που έχουν οριστεί γεωγραφικά, όπως η αντίληψη του χώρου, του χρόνου, της κίνησης και του λόγου, και άπτεται της διαφορετικότητας μέσω προσωπικών εκτελέσεων. Το εικαστικό της έργο εκτίθεται στην Ελλάδα και στο εξωτερικό.

leapetrou.info

Νικόλαος Ποδιάς

Wallpaper, 2015

Ξυλομπογιές / Ζωγραφική σε χαρτί
50 x 70 εκ.

Ο Νικόλαος Ποδιάς είναι απόφοιτος της Ανώτατης Σχολής Καλών Τεχνών Αθήνας, με καθηγητή ζωγραφικής τον Δημήτρη Μυταρά και καθηγητή σκηνογραφίας τον Γιώργο Ζιάκα (1999). Το 2001, με υποτροφία του Ιδρύματος Ωνάση, ολοκληρώνει τις μεταπτυχιακές του σπουδές στο Κολέγιο Καλών Τεχνών και Σχεδιασμού Central Saint Martin's του Λονδίνου και στο Πανεπιστήμιο Τεχνών της Ζυρίχης.

Έχει πραγματοποιήσει πολλές ατομικές και ομαδικές εκθέσεις στην Ελλάδα και το εξωτερικό. Ενδεικτικά αναφέρονται: δ. / Delta Art Gallery, Βόλος, 2016, ομαδική έκθεση: «Platforms Project @ Art-Athina 2015», Αθήνα, 2015, ομαδική έκθεση: [BOX], Μιλάνο: «The Greek Element», Video art Project Space, ομαδική έκθεση: «Open Space», Βιέννη: «Nomadics Vol 3 / DasandereWo / The other Where», Artistic Visions of distance, ομαδική έκθεση βιντεοτέχνης. Επίσης, έχει επιμεληθεί σειρά δράσεων, όπως Skagiourouleio Project, Πάτρα, Refuge project, Μήλος, Sanatorio Project, Χάνια Πηλίου και πολλές άλλες.

podiasnikos.blogspot.gr

Λουκία Ρίτσαρντς

**«Νεκρές κούκλες»,
Δεκέμβρης του '44, Αθήνα.
Κορίτσι με κόκκινο μπερέ
Γυναίκα που πυροβολήθηκε στο κεφάλι
Νοσοκόμα του Ερυθρού Σταυρού που
σκότωσε ελεύθερος σκοπευτής, 2010**

Κατασκευή: ύφασμα, χρώμα, νήματα, ξύλο
70 x 50 x 8 εκ.

*loukiarichards.de
myths2015.de
testdrive2016.tk*

Η Λουκία Ρίτσαρντς είναι εικαστικός και επιμελήτρια εκθέσεων. Εργάζεται στους τομείς ύφασμα, κόσμημα και συμμετοχική τέχνη. Είναι απόφοιτος της Σχολής Οικονομικών Επιστημών του ΕΚΠΑ και αριστούχος της Ανώτατης Σχολής Καλών Τεχνών του Βερολίνου, όπου σπούδασε με υποτροφία του Ιδρύματος Ωνάση. Έχει συνεργαστεί πολλές φορές με το Ίδρυμα Bauhaus στο Ντέσσαου, την Ομοσπονδιακή Υπηρεσία Περιβάλλοντος στο Ντέσσαου, το ομοσπονδιακό εκπαιδευτικό πρόγραμμα Kulturagenten, το υπουργείο Πολιτισμού του ομοσπονδιακού κρατίδιου του Αμβούργου, το θέατρο Thikwa για ΑΜΕΑ στο Βερολίνο, το Πανεπιστήμιο και την Εθνική Βιβλιοθήκη του Αμστερνταμ, το Ελληνικό Ίδρυμα Πολιτισμού στο Βερολίνο, το ευρωπαϊκό πρόγραμμα Interreg, τον κρατικό φορέα σύζευξης τέχνης κι οικονομίας Platform στο Μόναχο και άλλους πολιτιστικούς φορείς. Είναι επίσης υπότροφος του αμερικανικού Ιδρύματος Fulbright, του γερμανικού Ιδρύματος Stiftung Künstlerdorf Schöppingen και του βρετανικού Craft Council.

Έργα της βρίσκονται στη συλλογή του Ιδρύματος Ωνάση στη Νέα Υόρκη, του Ιδρύματος Fulbright στην Αθήνα, της Ομοσπονδιακής Υπηρεσίας Περιβάλλοντος στο Ντέσσαου και του Πελοποννησιακού Λαογραφικού Ιδρύματος στο Ναύπλιο. Έχει πραγματοποιήσει πλήθος ατομικών κι ομαδικών εκθέσεων στην Αθήνα, το Άμστερνταμ, το Ρότερνταμ, την Αμβέρσα, το Βερολίνο, το Ντέσσαου, το Αμβούργο, τη Στοκχόλμη, τη Λισαβώνα, τη Θεσσαλονίκη, το Μόναχο, το Λονδίνο, το Μπρίστολ κ.ά. Υπάρχει εκτενής διεθνής βιβλιογραφία για το έργο της. Ζει κι εργάζεται στο Αμβούργο.

Αγγελική Σβορώνου

From My Rotting Body Flowers Shall Grow, 2016

Ψηφιακά επεξεργασμένη φωτογραφία αρχείου και έγχρωμη φωτογραφία, εκτύπωση σε χαρτί (αντίτυπο 1 από 5) 36 x 90 εκ.

svoronou.com

Η Αγγελική Σβορώνου γεννήθηκε στην Αθήνα το 1976 και σπούδασε ζωγραφική στην Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών Αθήνας, με υποτροφία του Υπουργείου Παιδείας (κληροδότημα Π. Τριανταφυλλίδη). Από το 2002 ως το 2006, πραγματοποίησε μεταπτυχιακές σπουδές Φωτογραφίας στο Κολλέγιο Επικοινωνίας του Λονδίνου και στο Πανεπιστήμιο του Ανατολικού Λονδίνου, ως υπότροφος των Ιδρυμάτων Ωνάση και Βουδούρη.

Το 2008 εκπροσώπησε την Ελλάδα στη 13η Μπιενάλε Νέων Δημιουργών της Ευρώπης και της Μεσογείου. Έχει πραγματοποιήσει περισσότερες από πενήντα ατομικές και ομαδικές εκθέσεις στην Ελλάδα και στο εξωτερικό, σε διεθνή φεστιβάλ, όπως το Rencontres d' Arles, καθώς και σε γκαλερί και μουσεία, όπως το Μουσείο Μπενάκη, το Μουσείο Φωτογραφίας Θεσσαλονίκης και το Εθνικό Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης. Έχει βραβευτεί σε διαγωνισμούς φωτογραφίας στην Ελλάδα και στο εξωτερικό.

Έργα της βρίσκονται σε ιδιωτικές συλλογές και στη συλλογή του Μουσείου Φωτογραφίας Θεσσαλονίκης. Επίσης, έχει συμμετάσχει σε προγράμματα φιλοξενίας καλλιτεχνών, ενώ έχει πραγματοποιήσει φωτογραφικά σεμινάρια και παρουσιάσεις σε συνέδρια. Είναι ενεργό μέλος καλλιτεχνικών συλλογικοτήτων και από το 2015 είναι υποψήφια διδάκτωρ της Σχολής Αρχιτεκτόνων Μηχανικών του Πολυτεχνείου Κρήτης.

Αναστασία – Ζωή Σουλιώτου

London Walkers, 2016

Ψηφιακές εκτυπώσεις
60 x 80 εκ.

Η Αναστασία-Ζωή Σουλιώτου αποφοίτησε με «Άριστα» από το τμήμα Εικαστικών Τεχνών του ΑΠΘ. Με υποτροφία του Ιδρύματος Ωνάση συνέχισε με μεταπτυχιακές σπουδές στο Λονδίνο και στο Παρίσι στα πεδία Τέχνη και Χώρος και Τέχνη και Νέες Τεχνολογίες. Είναι διδάκτωρ του Πανεπιστημίου Paris VIII στον τομέα Αισθητική, Επιστήμη και Τεχνολογίες της Τέχνης, με θέμα «Τέχνη και Δίκτυα: η δομή των δικτύων ως μία νέα “μήτρα” για την παραγωγή έργων τέχνης».

Έχει πραγματοποιήσει ατομικές εκθέσεις στην Ελλάδα, τη Γαλλία και την Αγγλία. Έχει συμμετάσχει σε ομαδικές εκθέσεις και καλλιτεχνικά δρώμενα σε πολλές χώρες, όπως Ελλάδα, Γαλλία, Ηνωμένες Πολιτείες, Ηνωμένο Βασίλειο, Κύπρος, Κίνα, Τσεχία, Ολλανδία, Σερβία, Λίβανος, Αργεντινή, Ρωσία.

Είναι επιστημονική συνεργάτιδα του Laboratoire Arts des Images et Art Contemporain (AI-AC) και του Aegean Research Centre και υπεύθυνη διοργάνωσης συνεδρίων για θέματα Τέχνης & Διαδικτύου στο Διεθνές Συνέδριο e-Life. Έργα της βρίσκονται σε συλλογές στην Ελλάδα και το εξωτερικό.

anastasiazouisouliotou.wordpress.com

Νίκος Τσιαπάρας

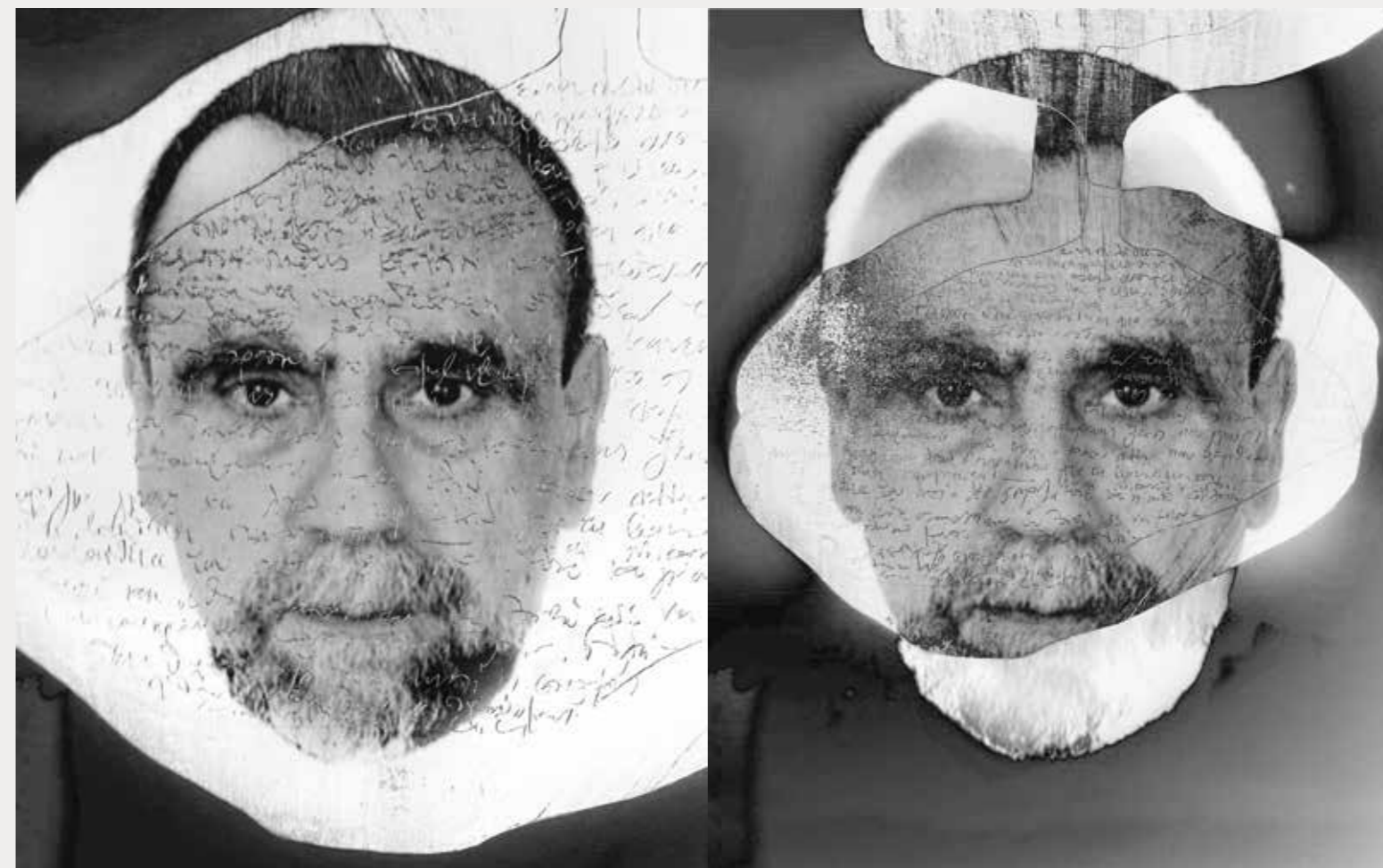
Attempts for a Portrait, 2016

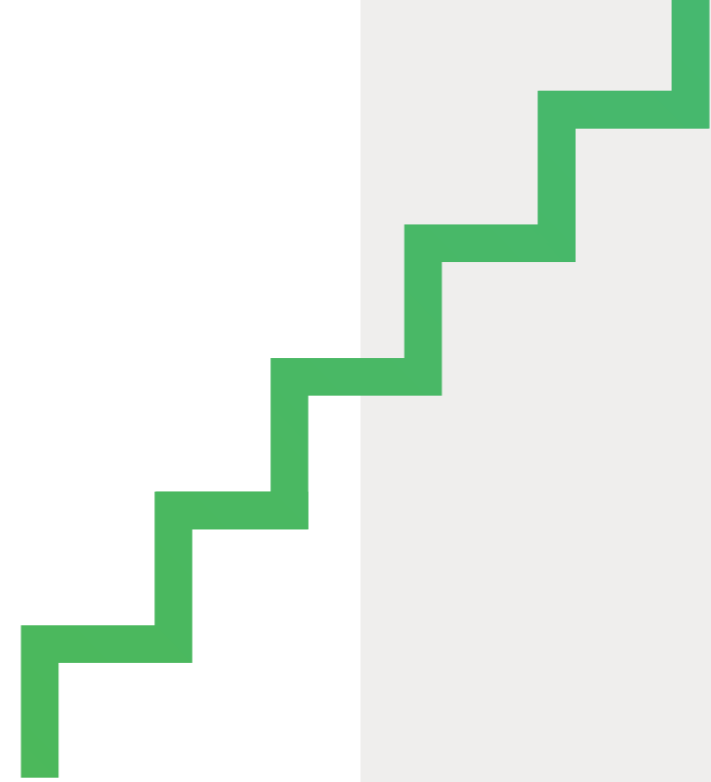
Φωτογραφίες
40 x 50 εκ. (καθεμιά)

Ο Νίκος Τσιαπάρας γεννήθηκε στη Βέροια. Σπούδασε στη Σχολή Καλών Τεχνών του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, απ' όπου αποφοίτησε με «Άριστα». Πραγματοποίησε μεταπτυχιακές σπουδές ως υπότροφος του Ιδρύματος Ωνάση στο Κολλέγιο Γκόλντσμιθ του Πανεπιστημίου του Λονδίνου και στο Πανεπιστήμιο Μίντλσεξ του Λονδίνου. Ολοκλήρωσε τη διδακτορική του διατριβή το 2015 στο Πανεπιστήμιο Μίντλσεξ με θέμα: «Picturing the child: from photographic images to painting» (Εικονογραφώντας το παιδί: από φωτογραφικές εικόνες στη ζωγραφική).

Έχει πραγματοποιήσει πολλές ατομικές εκθέσεις, ενώ έχει συμμετάσχει και σε αρκετές ομαδικές εκθέσεις στην Ελλάδα και στο εξωτερικό. Επίσης, έχει εκπροσωπήσει δύο φορές την Ελλάδα στην Μπιενάλε Νέων Καλλιτεχνών Χωρών της Μεσογείου, στη Ριέκα και τη Ρώμη. Έργα του βρίσκονται σε πολλές κρατικές και ιδιωτικές συλλογές.

nikostsiaparas.com

Σχεδιασμός έκδοσης: Mozaik
Σχεδιασμός εξωφύλλου: Beetroot
Επιμέλεια έκδοσης: Λήδα Μπουζάλη
Διόρθωση: Άννα Πουλύζου
Επιμέλεια Παραγωγής: Δημοσιογραφικός Οργανισμός Λαμπράκη Α.Ε.

Οργάνωση

Υποστήριξη

